

Het eerste boek Kronieken

¹ Adam Set, Enos, ² Kaïnan, Malaleël, Járed, ³ Henok, Matoesala, Lámek, ⁴ Noë. Sem, Cham en Jáfet. ⁵ De zonen van Jáfet waren: Gómer, Magog, Madai, Jawan, Toebal, Mésjek en Tiras. ⁶ De zonen van Gómer: Asjkenaz, Rifat en Togarma. ⁷ De zonen van Jawan: Elisja, Tarsjisj, de Kittiërs en de Dodanieten. ⁸ De zonen van Cham waren: Koesj, Egypte, Poet en Kanaän. ⁹ De zonen van Koesj waren: Seba, Chawila, Sabta, Rama en Sabteka. De zonen van Rama: Sjeba en Dedan. ¹⁰ Koesj verwekte ook Nimrod. Deze begon machtig te worden op aarde. ¹¹ Egypte bracht de Loedieten voort, de Anamieten, de Lehabieten, de Naftoechieten, ¹² de Patroesieten en de Kasloechieten, waar de Filistijnen en de Kaftorieten uit voortgekomen zijn. ¹³ Kanaän verwekte Sidon, zijn eerstgeborene, en Chet; ¹⁴ verder de Jeboesieten, Amorieten en de Girgasjieten, ¹⁵ de Chiwwieten, Arkieten en Sinieten, ¹⁶ de Arwadieten, Semarieten en Chamatieten. ¹⁷ De zonen van Sem waren: Elam, Assjoer, Arpaksad, de Lydiërs, Aram, Oes, Choel, Géter en Mésjek. ¹⁸ Arpaksad verwekte Sála, en Sála weer Éber. ¹⁹ Éber had twee zonen: de eerste heette Páleg, omdat in zijn tijd de wereld verdeeld werd; zijn broer heette Joktan. ²⁰ Joktan verwekte Almodad en Sjélef, Chasarmáwet en Jérach, ²¹ Hadoram, Oezal en Dikla, ²² Ebal, Abimaël, Sjeba, ²³ Ofir, Chawila en Jobab: allen zonen van Joktan. ²⁴ Sem, Arpaksad, Sála, ²⁵ Éber en Páleg;

Ragaoe,²⁶ Seroeg, Nachor, Tara²⁷ en Abram; dat is dezelfde als Abraham.²⁸ De zonen van Abraham waren Isaäk en Jisjmaël.²⁹ Hier volgt de lijst van hun afstammelingen. De eerstgeborene van Jisjmaël was Nebajot; verder Kedar, Adbeël en Mibsam,³⁰ Misjma, Doema en Massa, Chadad, Tema,³¹ Jetoer, Nafisj en Kédma. Dit zijn de zonen van Jisjmaël.³² Ketoera, de bijvrouw van Abraham, kreeg de volgende kinderen: Zimran, Joksjan, Medan, Midjan, Jisjbak en Sjóeach. Joksjan verwekte Sjeba en Dedan.³³ De zonen van Midjan waren: Efa, Éfer, Chanok, Abida en Eldaä. Dat waren allen nakomelingen van Ketoera.³⁴ Abraham was de vader van Isaäk. De zonen van Isaäk waren Esau en Israël.³⁵ De zonen van Esau waren: Elifáz, Reoeël, Joesj, Jalam en Kórach.³⁶ De zonen van Elifaz waren: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz, Timna en Amalek.³⁷ De zonen van Reoeël waren: Náchat en Zérach, Sjamma en Mizza.³⁸ De zonen van Seïr waren: Lotan. Sjobal, Sibon en Ana; verder Disjon, Éser en Disjan.³⁹ De zonen van Lotan waren Chori en Homam; de zuster van Lotan was Timna.⁴⁰ De zonen van Sjobal waren: Aljan, Manáchat, Ebal, Sjefi en Onam. De zonen van Sibon waren Ajja en Ana.⁴¹ De zoon van Ana was Disjon. De zonen van Disjon waren: Chamran, Esjban, Jitran en Keran.⁴² De zonen van Éser waren: Bilhan, Zaäwan en Akan. De zonen van Disjan waren Oes en Aran.⁴³ En dit zijn de koningen, die over het land Edom regeerden, eer er een koning heerste over de zonen Israëls. Béla, de zoon van Beor; zijn hofstad heette Dinhaba.⁴⁴ Na de dood van Béla regeerde Jobab, de zoon

van Zérach uit Bosra in zijn plaats. ⁴⁵ Na de dood van Jobab regeerde Choesjam uit het land der Temanieten in zijn plaats. ⁴⁶ Na de dood van Choesjam regeerde Hadad, de zoon van Bedad, in zijn plaats. Hij was het, die Midjan in de vlakten van Moab versloeg; zijn stad heette Awit. ⁴⁷ Na de dood van Hadad regeerde Samla uit Masreka in zijn plaats. ⁴⁸ Na de dood van Samla regeerde Sjael uit Rechobot aan de rivier in zijn plaats. ⁴⁹ Na de dood van Sjael regeerde Báal-Chanan, de zoon van Akbor, in zijn plaats. ⁵⁰ Na de dood van Báal-Chanan regeerde Hadad in zijn plaats; zijn hofstad heette Paï; zijn vrouw heette Mehetabel, en was de dochter van Matred en kleindochter van Me-Zahab. ⁵¹ Na de dood van Hadad waren er de volgende stamhoofden in Edom: die van Timna, Alja en Jetet, ⁵² Oholibama, Ela en Pinon, ⁵³ Kenaz, Teman en Mibsar, ⁵⁴ Magdiël en Iram. Dit waren dus de stamhoofden van Edom.

2

¹ Hier volgen de zonen van Israël: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issakar, Zabulon, ² Dan, Josef, Benjamin, Neftali, Gad en Aser. ³ De zonen van Juda waren Er, Onan en Sjela; deze drie werden hem geschonken door Bat-Sjóea, de kanaänietische. Er, Juda's oudste zoon, deugde niet in Jahweh's ogen; daarom strafte Hij hem met de dood. ⁴ Zijn schoondochter Tamar schonk hem Fáles en Zara. Juda had dus in het geheel vijf kinderen. ⁵ De zonen van Fáles waren Chesron en Chamoel. ⁶ De zonen van Zara waren: Zimri, Etan, Heman, Kalkol en Déra; in het geheel vijf. ⁷ De zoon van Zimri was Karmi; de zoon van Karmi was Akar,

die Israël in het verderf stortte, omdat hij zich aan de ban vergreep. ⁸ De zoon van Etan was Azarja. ⁹ De zonen, die Chesron kreeg, waren Jerachmeël, Ram en Keloebai. ¹⁰ Ram verwekte Amminadab; Amminadab verwekte Naässon, het opperhoofd der Judeërs; ¹¹ Naässon verwekte Salma; Salma verwekte Bóoz, ¹² Bóoz verwekte Obed; Obed verwekte Jesse. ¹³ Jesse verwekte Eliab zijn eerstgeborene, Abinadab zijn tweede, Sjima zijn derde, ¹⁴ Netanel zijn vierde, Raddai zijn vijfde, ¹⁵ Osem zijn zesde, en David zijn zevende zoon. ¹⁶ Hun zusters heetten Seroeja en Abigáil. De zonen van Seroeja waren Absjai, Joab en Asaël, in het geheel drie. ¹⁷ Abigáil bracht Amasa ter wereld; de vader van Amasa was Jéter, de Jisjmaëliet. ¹⁸ Kaleb, de zoon van Chesron, kreeg van zijn vrouw Azoeba een dochter, Jeriot genaamd; haar zonen waren: Jésjer, Sjobab en Ardon. ¹⁹ Na de dood van Azoeba trouwde Kaleb met Efrat; deze schonk hem Choer. ²⁰ Choer verwekte Oeri, Oeri verwekte Besalel. ²¹ Later hield Chesron gemeenschap met de dochter van Makir, den stamvader van Gilad; hij huwde haar, ofschoon hij al zestig was, en zij schonk hem Segoeb. ²² Segoeb verwekte Jaïr; hij beschikte over drie en twintig steden in het land Gilad. ²³ Maar Gesjoer en Aram ontnamen hun de kampementen van Jaïr, namelijk Kenat met bijbehorende plaatsen; in het geheel zestig plaatsen, allemaal stichtingen van Makir, den stamvader van Gilad. ²⁴ Na de dood van Chesron hield Kaleb gemeenschap met de vrouw van zijn vader Chesron, en zij schonk hem Asjchoer, den stichter van Tekóa. ²⁵ De zonen

van Jerachmeël, den oudsten zoon van Chesron waren: Ram, de oudste, en zijn broers Boena, Oren, en Osem. ²⁶ Ook had Jerachmeël nog een andere vrouw, die Atara heette; zij was de moeder van Onam. ²⁷ De zonen van Ram, den oudsten zoon van Jerachmeël, waren: Máas, Jamin en Éker. ²⁸ De zonen van Onam waren Sjammai en Jada. De zonen van Sjammai waren Nadab en Abisjoer. ²⁹ De vrouw van Abisjoer heette Abicháil; zij schonk hem Achban en Molid. ³⁰ De zonen van Nadab waren Séled en Appáim. Séled stierf zonder kinderen, ³¹ maar Appáim verwekte Jisji. De zoon van Jisji was Sjesjan. De zoon van Sjesjan was Achlai. ³² De zonen van Jada, den broer van Sjammai, waren Jéter en Jonatan. Jéter stierf zonder kinderen, ³³ maar Jonatan verwekte Pélet en Zaza. Dit waren de afstammelingen van Jerachmeël. ³⁴ Sjesjan had alleen maar dochters, geen zonen. Sjesjan bezat echter een egyptischen slaaf, die Jarcha heette; ³⁵ daarom gaf Sjesjan zijn dochter tot vrouw aan zijn slaaf Jarcha; zij schonk hem Attai. ³⁶ Attai verwekte Natan; Natan verwekte Zabad; ³⁷ Zabad verwekte Eflal; Eflal verwekte Obed; ³⁸ Obed verwekte Jehoe; Jehoe verwekte Azarja; ³⁹ Azarja verwekte Chéles; Chéles verwekte Elasa; ⁴⁰ Elasa verwekte Sismai; Sismai verwekte Sjalloem; ⁴¹ Sjalloem verwekte Jekamja; Jekamja verwekte Elisjama. ⁴² De oudste zoon van Kaleb, den broer van Jerachmeël, was Mesja; deze was de vader van Zif en van de zonen van Maresja, den vader van Hebron. ⁴³ De zonen van Hebron waren Kórach, Tappóeach, Rékem en Sjéma. ⁴⁴ Sjéma verwekte Rácham, den vader van

Jorkeam; Rékem verwekte Sjammai. ⁴⁵ De zoon van Sjammai was Maon; Maon was de vader van Bet-Soer. ⁴⁶ Efa, de bijvrouw van Kaleb, schonk het leven aan Charan, Mosa en Gazez. Charan verwekte Jodai. ⁴⁷ De zonen van Jodai waren: Régem, Jotam, Gesjan, Pélet, Efa en Sjáaf. ⁴⁸ Maäka, een bijvrouw van Kaleb, schonk het leven aan Sjéber en Tirchana; ⁴⁹ ook baarde zij Sjáaf, den vader van Madmanna, en Sjewa, den vader van Makbena en Giba. Aksa was de dochter van Kaleb. ⁵⁰ Dit waren de afstammelingen van Kaleb. De zonen van Choer, den oudsten zoon van Efrat, waren Sjobal de vader van Kirjat-Jearim, ⁵¹ Salma de vader van Betlehem, en Charef de vader van Bet-Gader. ⁵² Sjobal, de vader van Kirjat-Jearim, had nog andere kinderen, namelijk: Reaja, het halve geslacht Manáchat. ⁵³ In Kirjat-Jearim woonden de volgende geslachten: dat van Jéter, van Poet, van Sjoema en van Misjra; hieruit kwamen weer de lieden van Sora en Esjtaol voort. ⁵⁴ De zonen van Salma waren Betlehem, het geslacht van Netofa, Atrot-Bet-Joab, het halve geslacht Manáchat, de Sorieten, ⁵⁵ en de geslachten der schriftgeleerden, die te Jabes woonden, namelijk die van Tira, van Sjima en van Sjoeka. Dit waren de Kinieten, die van Chammat afstammen, den vader van de familie Rekab.

3

¹ Hier volgen de zonen van David¹, die hem in Hebron geboren werden. De eerstgeborene was Amnon, de zoon van Achinóam uit Jizreël; ² de tweede was Daniël, de zoon van Abigáil uit

Karmel; de derde Absalom, de zoon van Maäka, de dochter van Talmai, den koning van Gesjoer; de vierde Adoni-ja, de zoon van Chaggit; ³ de vijfde Sjefatja, de zoon van Abital; de zesde Jitream, de zoon van zijn vrouw Eglä. ⁴ Zes zonen kreeg hij te Hebron, waar hij zeven jaar en zes maanden regeerde. In Jerusalem regeerde hij drie en dertig jaar. ⁵ Daar kreeg hij Sjima, Sjobab, Natan en Salomon: alle vier van Bat-Sjóea, de dochter van Ammiël. ⁶ Verder nog deze negen zonen: Jibchar, Elisjama, Elifélet, ⁷ Nóga, Néfeg, Jafia, ⁸ Elisjama, Eljada en Elifélet. ⁹ Dit waren al de zonen van David, afgezien van die der bijvrouwen. Ze hadden een zuster, die Tamar heette. ¹⁰ De zoon van Salomon was Roboam; die van Roboam was Abias; die van Abias was Asa; die van Asa was Josafat; ¹¹ die van Josafat was Joram; die van Joram was Achazjáhoe; die van Achazjáhoe was Joasj; ¹² die van Joasj was Amas-jáhoe; die van Amasjáhoe was Azarja; die van Azarja was Jotam; ¹³ die van Jotam was Achaz; die van Achaz was Ezekias; die van Ezekias was Manasses; ¹⁴ die van Manasses was Amon; die van Amon was Josias. ¹⁵ De oudste zoon van Josias was Jochanan, de tweede was Jojakim, de derde Sidki-jáhoe, de vierde Sjalloem. ¹⁶ De zoon van Jojakim was Jekonias, die van Jekonias was Sidki-ja. ¹⁷ De zonen van den gevangen Jekonias waren Sjealtiël, ¹⁸ Malkiram, Pedaja, Sjenassar, Jekamja, Hosjama en Nedabja. ¹⁹ De zonen van Pedaja waren Zorobabel en Sjimi. De zonen van Zorobabel waren Mesjoellam en Chananja; ze hadden een zuster, die Sjelomit heette. ²⁰ Verder nog vijf anderen: Chasjoeba, Ohel, Berekja, Chasadja en Joesjab-

Chésed. ²¹ De zonen van Chananja waren Pelatja en Jesjaja. De zoon van Pelatja was Refaja, die van Refaja was Arnon, die van Arnon was Obadja, die van Obadja was Sjekanja. ²² De zonen van Sjekanja waren: Sjemaja, Chattoesj, Jigal, Bariach, Nearja en Sjafat, in het geheel zes. ²³ De zonen van Nearja waren: Eljoënai, Chizki-ja en Azrikam, in het geheel drie. ²⁴ De zonen van Eljoënai waren: Hodawjáhoe, Eljasjib, Pelaja, Akkoeb, Jochanan, Delaja en Anani, in het geheel zeven.

4

¹ De zonen van Juda waren: Fáres, Chesron, Karmi, Choer en Sjobal. ² Reaja, de zoon van Sjobal, verwekte Jáchat; Jáchat verwekte Achoemai en Láhad. Dit zijn de geslachten van Sora. ³ De zonen van Choer, den vader van Etam, waren: Jizreël, Jisjma en Jidbasj; ze hadden een zuster, die Hasselelpone heette; ⁴ verder nog Penoeël, de stamvader van Gedor, en Ézer, de stamvader van Choesja. Dit waren de afstammelingen van Choer, den oudsten zoon van Efrat en stamvader van Betlehem. ⁵ Asjchoer de stamvader van Tekóa, had twee vrouwen: Chela en Naära. ⁶ Naära schonk hem Achoezsam, Chéfer, Temeni en Achasjtari; allen kinderen van Naära. ⁷ De zonen van Chela waren Séret, Jischar en Etnan. ⁸ Kos was de vader van Anoeb en Hassobeba, en van de geslachten van Acharchel, den zoon van Haroem. ⁹ Jabes was voornamer dan zijn broers; zijn moeder had hem Jabes genoemd, omdat zij hem met moeite ter wereld had gebracht. ¹⁰ Jabes bad tot den God van Israël: Als Gij mij werkelijk wilt zegenen en

mijn gebied uitbreiden, moet uw hand met mij zijn, en moet Gij het volvoeren zonder rampen, zonder mij leed te doen. En God verhoorde zijn gebed. ¹¹ Keloeb, de broer van Sjoecha, verwekte Mechir, den vader van Esjton. ¹² Esjton verwekte Bet-Rafa, Paséach en Techinna, den vader van Ir-Nachasj. Dit waren de mannen van Reka. ¹³ De zonen van Kenaz waren Otniël en Seraja; de zoon van Otniël was Chatat. ¹⁴ Meonotai verwekte Ofra en Seraja. Deze verwekte Joab, den stamvader van het Dal der Handwerkers; ze waren namelijk handwerkers. ¹⁵ De zonen van Kaleb den zoon van Jefoenne, waren: Iroe, Ela en Náam. De zoon van Ela was Kenaz. ¹⁶ De zonen van Jehallelel waren: Zif, Zifa, Tireja en Asarel. ¹⁷ De zonen van Esra waren Jéter, Méred, Éfer en Jalon. Hier volgen de kinderen van Bitja, een dochter van Farao, die Méred gehuwd had; ze werd zwanger van Mirjam, Sjammai en Jisjbach, den vader van Esjtemóa. ¹⁸ Zijn joodse vrouw schonk hem Jéred den vader van Gédor, Chéber den vader van Soko, en Jekoetiël den vader van Zanóach. ¹⁹ De kinderen van de vrouw van Hodi-ja, de zuster van Nácham, waren: de stamvader van Keïla uit Gérem, en Esjtemóa uit Maäka. ²⁰ De zonen van Sjimon waren: Amnon, Rinna, Ben-Chanan, en Tilon. De zonen van Jisji waren Zochet en de zoon van Zochet. ²¹ De zonen van Sjela, den zoon van Juda, waren: Er, de stamvader van Leka; Lada, de stamvader van Maresja en van de geslachten der byssus-wevers van Bet-Asjbéa; ²² Jokim en de mannen van Kozeba; Joasj en Saraf, die zich meester maakten van Moab en naar Léchem terugkeerden. Maar dat is een

oude geschiedenis. ²³ Het waren pottbakkers, die hun woonplaats hadden in Netaïm en Gedera. Ze woonden daar in dienst des konings. ²⁴ De zonen van Simeon waren: Nemoeël, Jamin, Jarib, Zébach en Sjael. ²⁵ De zoon van Sjael was Sjalloem; die van Sjalloem was Mibsam, die van Mibsam was Misjma. ²⁶ De zonen van Misjma waren de volgende: zijn eigen zoon was Chamoeël; die van Chamoeël was Zakkoer; die van Zakkoer was Sjimi. ²⁷ Wel had Sjimi zestien zonen en zes dochters, maar zijn broers hadden niet veel kinderen; daarom was hun gehele stam niet zo talrijk als die van de Judeërs. ²⁸ Ze hadden hun woonplaatsen in Beër-Sjéba, Molada, Chasar-Sjoel, ²⁹ Bilha, Ésem, Tolad, ³⁰ Betoeël, Chorma, Sikelag, ³¹ Bet-Hammarkabot, Chasar-Soesim, Bet-Biri en Sjaáráim. Dat waren hun woonplaatsen tot aan de regering van David. ³² Hun dorpen waren Etam, Ain, Rimmon, Tóken en Asjan: in het geheel vijf nederzettingen; ³³ verder al de dorpen in de omgeving van genoemde nederzettingen tot Báal toe. Dit waren hun woonplaatsen. Zij hadden hun eigen stamregister. ³⁴ Bovendien waren er nog: Mesjobab, Jamlek, Josja de zoon van Amasja, ³⁵ Joël en Jehoe, de zoon van Josjibja, den zoon van Seraja, zoon van Asiël. ³⁶ Verder nog Eljoênai, Jaakóba, Jesjochaja, Asaja, Adiël, Jesimiël, Benaja, ³⁷ en Ziza, de zoon van Sjifi, den zoon van Allon, zoon van Jedaja, zoon van Sjimri, zoon van Sjemaja. ³⁸ De zo juist met name genoemden waren de hoofden van hun geslachten. Hun families breidden zich zo sterk uit, ³⁹ dat

ze in de richting van Gerar trokken tot oostelijk van het dal, om weidegrond te zoeken voor hun schapen. ⁴⁰ Inderdaad vonden ze een malse en geschikte weidegrond. Het land was ruim genoeg, vreedzaam en welvarend; want de vroegere bewoners stamden van Cham. ⁴¹ De zo juist met name genoemden deden daar tijdens de regering van koning Ezekias van Juda een inval, vernielden hun tenten, sloegen de daar aanwezige Meoenieten tot op deze dag met de ban, en vestigden zich daar in hun plaats; daar was namelijk weidegrond voor hun schapen. ⁴² Ook trokken er vijf honderd Simeonieten naar het Seïr-gebergte, onder aanvoering van Pelatja, Nearja, Refaja en Oezziël, zonen van Jisji. ⁴³ Ze versloegen het laatste restje van de Amalekieten, en wonen daar tot op de dag van heden.

5

¹ Dit zijn de zonen van Ruben, den oudsten zoon van Israël. Ruben was wel de eerstgeborene, maar omdat hij de sponde van zijn vader ontwijd had, ging zijn eerstgeboorterecht over aan de zonen van Josef, den zoon van Israël, zonder dat dezen met de rang van eerstgeborene waren ingeschreven. ² Zo kwam Josef aan het eerstgeboorterecht, ofschoon Juda eigenlijk de voor naamste van zijn broeders was, en hun leider. ³ De zonen dus van Ruben, den oudsten zoon van Israël, waren: Chanok, Palloe, Chesron en Karmi. ⁴ De zoon van Karmi was Joël; die van Joël was Sjemaja; die van Sjemaja was Gog; die van Gog was Sjimi; ⁵ die van Sjimi was Mika; die van

Mika was Reaja; die van Reaja was Báal; ⁶ die van Báal was Beëra. Deze laatste werd weggevoerd door Tiglat-Pilnéser, den koning van Assjoer; hij was toen het hoofd der Rubenieten. ⁷ De verschillende stamgenoten met hun geslachten, die volgens hun afkomst in het stamregister werden opgeschreven, waren Jeïel, die het hoofd was, Zekarjáhoe, ⁸ en Béla, de zoon van Azaz, den zoon van Sjéma, zoon van Joël. Deze laatste had zijn woonplaats bij Aroër, tot de Nebo en Báal-Meon, ⁹ en oostwaarts tot aan de rand van de woestijn, die bij de rivier de Eufraat begint; zij hadden namelijk talrijke kudden lopen in het land Gilad. ¹⁰ Tijdens de regering van Saul voerden ze oorlog met de Hagrieten, die verslagen werden, en vestigden zich in hun tenten over heel het oosten van Gilad. ¹¹ Tegenover hen, in het land Basjan tot Salka, hadden de zonen van Gad hun woonplaats. ¹² Hun hoofd was Joël; de tweede was Sjafam; in Basjan woonden nog Janai en Sjafat. ¹³ De verschillende families van hun stamgenoten waren: Mikaël, Mesjoellam, Sjébe, Jorai, Jakan, Zia en Éber, in het geheel zeven. ¹⁴ Het waren zonen van Abicháil, den zoon van Choeri, zoon van Jaróach, zoon van Gilad, zoon van Mikaël, zoon van Jesjisjai, zoon van Jachdo, zoon van Boez. ¹⁵ Achi, de zoon van Abdiël, den zoon van Goeni, was het hoofd van hun families. ¹⁶ Zij hadden hun woonplaats in Gilad, in Basjan met bijbehorende streken, en op alle weidegronden van de Sjaron met hun uitlopers. ¹⁷ Allen werden ze in het stamregister opgenomen tijdens de regering van Jotam, den koning van Juda, en van

Jeroboam, den koning van Israël. ¹⁸ De Rubenieten, de Gadieten en de halve stam Manasse waren dappere mannen. Ze telden niet minder dan vier en veertig duizend zeventienhonderd zestig krijgers, gewapend met schild en zwaard, in staat de boog te hanteren, en gehard in de strijd. ¹⁹ Ze voerden oorlog met de Hagrieten, en met Jetoer, Nafisj en Nodab. ²⁰ Ofschoon de Hagrieten in die strijd geholpen werden, vielen ze met al hun bondgenoten in hun handen. Want tijdens het gevecht baden zij tot God, en omdat zij op Hem vertrouwden, verhoorde Hij hen. ²¹ Ze namen hun kudde mee: vijftigduizend kamele, tweehonderd vijftigduizend schapen, tweeduizend ezels; en bovendien honderdduizend gevangenen. ²² Want daar het een strijd was, door God bevolen, waren er vele slachtoffers gevallen. Ze bleven daar in hun plaats tot aan de ballingschap gevestigd. ²³ De zonen van de halve stam Manasse hadden hun woonplaatsen in de streek van Basjan af tot Báal-Chermon, de Senir en het Hermongebergte; ze waren zelfs in de Libanon doorgedrongen. ²⁴ Hun familiehoofden waren: Éfer, Jisji, Eliël, Azriël, Jirmeja, Hodawja en Jachdiël; het waren dappere en beroemde mannen, hoofden van hun families. ²⁵ Maar ze waren ontrouw aan den God hunner vaders, en hielden het met de goden van de inheemse bevolking, die door God om hunnentwille was uitgeroeid. ²⁶ Daarom gaf de God van Israël aan Poel, den koning van Assjoer, en Tiglat-Pilnéser, den koning van Assjoer, de gedachte in, de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam Manasse in

ballingschap weg te voeren. Zij brachten ze naar Chalach, Chabor, Hara en de rivier Gozan, waar ze ook nu nog wonen.

6

¹ De zonen van Levi waren: Gersjon, Kehat en Merari. ² De zonen van Kehat waren: Amram, Jishar, Chebron en Oezziël. ³ De kinderen van Amram waren: Aäron, Moses en Mirjam. De zonen van Aäron waren Nadab, Abihoe, Elazar en Itamar. ⁴ Elazar verwekte Pinechas; Pinechas verwekte Abisjóa; ⁵ Abisjóa verwekte Boekki; Boekki verwekte Oezzi; ⁶ Oezzi verwekte Zerachja; Zerachja verwekte Merajot; ⁷ Merajot verwekte Amarja; Amarja verwekte Achitoeb; ⁸ Achitoeb verwekte Sadok; Sadok verwekte Achimáas; ⁹ Achimáas verwekte Azarja; Azarja verwekte Jochanan; ¹⁰ Jochanan verwekte Azarja. Deze laatste was priester in de tempel, die Salomon te Jerusalem bouwde. ¹¹ Azarja verwekte Amarja; Amarja verwekte Achitoeb; ¹² Achitoeb verwekte Sadok; Sadok verwekte Sjalloem; ¹³ Sjalloem verwekte Chilki-ja; Chilki-ja verwekte Azarja; ¹⁴ Azarja verwekte Seraja; Seraja verwekte Jehosadak. ¹⁵ Jehosadak trad af, toen Jahweh Juda en Jerusalem door Nabukodonosor in ballingschap liet wegvoeren. ¹⁶ De zonen van Levi waren dus Gersjon, Kehat en Merari. ¹⁷ De zonen van Gersjon heetten Libni en Sjimi; ¹⁸ die van Kehat heetten Amram, Jishar, Chebron en Oezziël; ¹⁹ die van Merari heetten Machli en Moesji. Hier volgen de verschillende geslachten der Levieten naar hun families: ²⁰ De

zoon van Gersjon was Libni; die van Libni was Jáchat; die van Jáchat was Zimma; ²¹ die van Zimma was Joach; die van Joach was Iddo; die van Iddo was Zérach; die van Zérach was Jeaterai. ²² De zonen van Kehat waren: zijn eigen zoon was Amminadab; de zoon van Amminadab was Kórach; die van Kórach was Assir; ²³ die van Assir was Elkana; die van Elkana was Ebjasaf; die van Ebjasaf was Assir; ²⁴ die van Assir was Táchat; die van Táchat was Oeriël; die van Oeriël was Oezzi-ja; die van Oezzi-ja was Sjael. ²⁵ De zonen van Elkana waren: Amasai, Achimot ²⁶ en Elkana. De zonen van dezen laatsten Elkana waren: zijn eigen zoon was Sofai; de zoon van Sofai was Náchat; ²⁷ die van Náchat was Eliab; die van Eliab was Jerocham; die van Jerocham was Elkana. ²⁸ De zonen van Samuël waren: Joël, de oudste, en Abi-ja, de tweede. ²⁹ De zonen van Merari waren: zijn eigen zoon was Machli; de zoon van Machli was Libni; die van Libni was Sjimi; die van Sjimi was Oezza; ³⁰ die van Oezza was Sjima; die van Sjima was Chaggi-ja; die van Chaggi-ja was Asaja. ³¹ Hier volgen degenen, die door David belast waren met de verzorging van de muziek in het huis van Jahweh als de ark daar geplaatst zou zijn. ³² Ze verzorgden de muziek voor de tabernakel van de openbaringstent, totdat Salomon in Jerusalem de tempel van Jahweh zou hebben gebouwd, en ze hun dienst volgens voorschrift zouden kunnen volbrengen. ³³ Dit waren dan de dienstdoenden met hun zonen: Van de Kehatieten was het: Heman de zanger, de zoon van Joël, den zoon van Samuël, ³⁴ zoon van

Elkana, zoon van Jerocham, zoon van Eliël, zoon van Tóach,³⁵ zoon van Soef, zoon van Elkana, zoon van Machat, zoon van Amasai,³⁶ zoon van Elkana, zoon van Joël, zoon van Azarja, zoon van Sefanja,³⁷ zoon van Táchat, zoon van Assir, zoon van Ebjasaf, zoon van Kórach,³⁸ zoon van Jishar, zoon van Kehat, zoon van Levi, zoon van Israël.³⁹ Zijn ambtgenoot, die aan zijn rechterhand stond, was een Gersjoniet, namelijk Asaf. Deze was de zoon van Berekjáhoe, den zoon van Sjima,⁴⁰ zoon van Mikaël, zoon van Baäseja, zoon van Malkija,⁴¹ zoon van Etni, zoon van Zérach, zoon van Adaja,⁴² zoon van Etan, zoon van Zimma, zoon van Sjimi,⁴³ zoon van Jáchat, zoon van Gersjon, zoon van Levi.⁴⁴ Zijn ambtgenoot, die aan zijn linkerhand stond, was een Merariet, namelijk Etan. Deze was de zoon van Kisji, den zoon van Abdi zoon van Malloek,⁴⁵ zoon van Chasjabja, zoon van Amas-ja, zoon van Chilki-ja,⁴⁶ zoon van Amsi, zoon van Bani, zoon van Sjémer,⁴⁷ zoon van Machli, zoon van Moesji, zoon van Merari, zoon van Levi.⁴⁸ De levieten, hun ambtgenoten, waren belast met allerlei diensten in de tabernakel van het Godshuis.⁴⁹ Maar Aäron met zijn zonen waren belast met de offerdienst op het brandofferaltaar en het reukofferaltaar, met allerlei plichten in het Allerheiligste, en moesten verzoening voor Israël bewerken, juist zoals Moses, de dienaar van God, het had voorgeschreven.⁵⁰ Hier volgen de afstammelingen van Aäron. Zijn eigen zoon was Elazar; die van Elazar was Pinechas; die van Pinechas was Abisjóea;⁵¹ die van Abisjóea was Boekki; die van Boekki was

Oezzi; die van Oezzi was Zerachja; ⁵² die van Zerachja was Merajot; die van Merajot was Amarja; die van Amarja was Achitoeb; ⁵³ die van Achitoeb was Sadok; die van Sadok was Achimáas. ⁵⁴ En dit waren hun woonplaatsen met hun kampementen op hun grondgebied. Aan de zonen van Aäron, een der geslachten der Kehatieten, voor wie het eerste lot was gevallen, ⁵⁵ gaf men Hebron in het land Juda, met de omliggende weidegronden. ⁵⁶ Het akkerland van die stad en haar dorpen had men reeds aan Kaleb, den zoon van Jefoenne, in eigendom gegeven. ⁵⁷ Aan de zonen van Aäron gaf men dus de vrijstad Hebron; daarenboven Libna, Jattir, Esjtemóa, ⁵⁸ Cholon, Debir, ⁵⁹ Asjan en Bet-Sjémesj, alle met bijbehorende weidegronden. ⁶⁰ Uit de stam Benjamin: Géba, Alémet en Anatot, elk met zijn weidegronden. In het geheel dus dertien steden met haar bijbehorende weidegronden. ⁶¹ Onder de overige geslachten der Kehatieten werden tien steden verloot uit de stammen Efraïm, Dan en de helft van Manasse. ⁶² De geslachten der Gersjonieten kregen uit de stammen Issakar, Aser, Neftali en Manasse dertien steden in Basjan. ⁶³ Onder de geslachten der Merarieten werden twaalf steden verloot uit de stammen Ruben, Gat en Zabulon. ⁶⁴ Dit waren dus de steden met bijbehorende weidegronden, welke de levieten van de Israëlieten hebben gekregen. ⁶⁵ Uit de stammen der Judeërs, Simeonieten en Benjamieten waren bovengenoemde steden verloot. ⁶⁶ Aan de geslachten der Kehatieten werden door het lot de volgende steden

toegewezen: Uit de stam Efraïm ⁶⁷ kregen ze de vrijstad Sikem op het Efraïmgebergte, met Gézer, ⁶⁸ Jokmeam, Bet-Choron, ⁶⁹ Ajjalon en Gat-Rimmon, alle met bijbehorende weidegronden. ⁷⁰ Uit de halve stam van Manasse waren Aner en Bilam, met bijbehorende weidegronden voor de overige geslachten der Kehatieten bestemd. ⁷¹ Aan de geslachten der Gersjonieten werden toegewezen: Uit de ene helft van de stam Manasse: Golan in Basjan, en Asjtarot, met bijbehorende weidegronden. ⁷² Uit de stam Issakar: Kédes, Daberat, ⁷³ Ramot en Anem, met bijbehorende weidegronden. ⁷⁴ Uit de stam Aser: Masjal, Abdon, ⁷⁵ Choekok en Rechob, met bijbehorende weidegronden. ⁷⁶ Uit de stam Neftali: Kédesj in Galilea, Chammon en Kirjatáim, met bijbehorende weidegronden. ⁷⁷ Aan de overige levieten, de Merarieten, werden toegewezen uit de stam Zabulon: Rimmon en Tabor, met bijbehorende weidegronden. ⁷⁸ In het Overjordanse, tegenover Jericho oostelijk van de Jordaan, kregen ze uit de stam Ruben: Béser in de woestijn, Jahsa, ⁷⁹ Kedemot en Mefáat, met bijbehorende weidegronden. ⁸⁰ Uit de stam Gad: Ramot in Gilad, Machanáim, ⁸¹ Chesjbon en Jazer, met bijbehorende weidegronden.

7

¹ De zonen van Issakar waren: Tola, Poea, Jasjoeb en Sjimron, in het geheel vier. ² De zonen van Tola waren: Oezzi, Refaja, Jeriël, Jachmai, Jibsam en Sjemoeël. Ze waren familiehoofden van het geslacht Tola, en dappere mannen; het

aantal van hun afstammelingen bedroeg ten tijde van David twee en twintigduizend zeshonderd. ³ De zoon van Oezzi was Jizrachja; de zonen van Jizrachja waren: Mikaël, Obadja, Joël en Jisjija; in het geheel vijf opperhoofden. ⁴ Tot de verschillende families van hun afstammelingen behoorden zes en dertigduizend man krijgsvolk; zoveel vrouwen en kinderen hadden ze! ⁵ Al hun stamgenoten, die van Issakar afstamden, waren dappere mannen; in het geheel werden er zeven en tachtigduizend in het stamregister opgenomen. ⁶ De zonen van Benjamin waren: Bela, Béker en Je-diaël, in het geheel drie. ⁷ De zonen van Bela waren: Esbon, Oezzi, Oezziël, Jerimot en Iri, in het geheel vijf. Ze waren familiehoofden en dappere mannen; twee en twintigduizend vier en dertig stonden er in het stamregister. ⁸ De zonen van Béker waren: Zemira, Joasj, Eliézer, Eljoënai, Omri, Jeremot, Abi-ja, Anatot en Alémet; allen zonen van Béker en familiehoofden. ⁹ Hun afstammelingen waren dappere mannen; twintigduizend tweehonderd stonden er in het stamregister. ¹⁰ De zoon van Jediaël was Bilhan; de zonen van Bilhan waren: Jeöesj, Benjamin, Ehoed, Kenaäna, Zetan, Tarsjisj en Achisjáchar: ¹¹ allen zonen van Jediaël en familiehoofden. Hun afstammelingen waren dappere mannen, en telden zeventienduizend tweehonderd dienstplichtigen. ¹² Sjoëppim en Choëppim waren zonen van Ira; Choesjim was de zoon van Acher. ¹³ De zonen van Neftali waren: Jachaziël, Goeni, Jéser en Sjalloem; ze waren kinderen van Bilha. ¹⁴ De zonen van Manasse waren vooreerst Asriël,

die een ongenoemde hem schonk. Dan schonk zijn aramese bijvrouw hem Makir, den stamvader van Gilad. ¹⁵ Makir nam een vrouw voor Choep-pim en Sjoep-pim; zijn ene zuster heette Maäka, de andere Selofchad. Selofchad kreeg dochters, ¹⁶ maar Maäka, de vrouw van Makir, kreeg een zoon, dien ze Péresj noemde; zijn broer heette Sjéres, en zijn zonen: Oelam en Rékem. ¹⁷ De zoon van Oelam was Bedan. Dit waren de afstammelingen van Gilad, den zoon van Makir, zoon van Man-asse. ¹⁸ Zijn zuster Hammoléket schonk het leven aan Isjhod, Abiézer en Machla. ¹⁹ De kinderen van Sjemida heetten Achjan, Sjekem, Likchi en Aniam. ²⁰ De zoon van Efraïm was Sjoetélach. De zoon van Sjoetélach was Béred; die van Béred was Táchat; die van Táchat was Elada; die van Elada was Táchat; die van Táchat was Zabad; ²¹ die van Zabad waren Sjoetélach, Ézer en Elad. Dezen werden door de burgers van Gat, de inheemse bevolking, gedood, toen ze uitgetrokken waren, om hun vee te roven. ²² Efraïm, hun vader, betreurde ze lange tijd; maar toen zijn broeders hem waren komen troosten, ²³ had hij weer gemeenschap met zijn vrouw. Zij werd zwanger, en schonk het leven aan een zoon, dien zij Beria noemde, omdat zij in zijn huis een kwade tijd had beleefd. ²⁴ De dochter van Beria was Sjeëra; zij bouwde Boven- en Beneden Bet-Choron en Oezzen-Sjeëra. ²⁵ De zoon van Beria was Réfach; die van Réfach waren Résjef en Télach; die van Télach was Táchan; ²⁶ die van Táchan was Ladan; die van Ladan was Ammihoed; die van Ammihoed was Elisjama; ²⁷ die van Elisjama was Non; die van Non was Jehosjóea. ²⁸ Hun erfgoed

en woonplaatsen waren Betel met bijbehorende plaatsen; verder Naäran in het oosten, en Gézer, Sikem en Ajja in het westen, alle met bijbehorende plaatsen. ²⁹ In het bezit van de Manassieten waren ook Bet-Sjean, Taänak, Megiddo en Dor, alle met bijbehorende plaatsen; in deze steden waren de zonen van Josef gevestigd, den zoon van Israël. ³⁰ De zonen van Aser waren: Jimna, Jisjwa, Jisjwi en Beria; ze hadden een zuster Sérach. ³¹ De zonen van Beria waren Chéber en Malkiël. Malkiël was de vader van Birzáit. ³² Chéber was de vader van Jaflet, Sjomer en Chotam; dezen hadden een zuster Sjóea. ³³ De zonen van Jaflet waren: Pasak, Bimhal en Asjwat, allen zonen van Jaflet. ³⁴ De zonen van Sjomer waren: Achi, Rogga, Jechoebba en Aram. ³⁵ De zonen van Chélem, zijn broeder, waren: Sofach, Jimna, Sjélesj en Amal. ³⁶ De zonen van Sofach waren: Sóeach, Charnéfer, Sjoel, Beri, Jimra, ³⁷ Béser, Hod, Sjamma, Sjilsja, Jitran en Beëra. ³⁸ De zonen van Jéter waren: Jefoenne, Pispá en Ara; ³⁹ die van Oella waren: Arach, Channiël en Ris-ja. ⁴⁰ Het waren allen zonen van Aser: uitstekende familiehoofden, dappere mannen en hoofden der vorsten. In hun stamregister stond een aantal van zes en twintigduizend dienstplichtigen.

8

¹ Benjamin verwekte Béla, zijn eerstgeborene, Asj-bel als tweede, Achrach als derde. ² Nocha als vierde, Rafa als vijfde. ³ Béla had de volgende kinderen: Addar, Gera, Abihoed, ⁴ Abisjóea,

Naäman en Achóach. ⁵ Gera, Sjefoefam en Choram ⁶ waren zonen van Echoed; ze waren familiehoofden van de bewoners van Géba, en werden verbannen naar Manáchat. ⁷ Het was Gera met Naäman en Achi-ja, die ze verbande. Gera verwekte Oezza en Achihoed. ⁸ Sjacharáim verwekte in de velden van Moab, nadat hij zijn vrouwen Choesjim en Baraä had weggezonden, ⁹ bij zijn vrouw Chódesj: Jobab, Sibja, Mesja, Malkam, ¹⁰ Jees, Sakeja en Mirma; dit waren zijn zonen, allen familiehoofden. ¹¹ Van Choesjim had hij Abitoeb en Elpáal gekregen. ¹² De zonen van Elpáal waren: Éber, Misjam en Sjemed; dezen bouwden Ono en Loed met bijbehorende plaatsen. ¹³ Beria en Sjéma waren de familiehoofden van de bewoners van Ajjalon. Zij joegen de bewoners van Gat op de vlucht; ¹⁴ hun broeders heetten Elpáal, Sjasjak en Jerimot. ¹⁵ Zebadja, Arad, Eder, ¹⁶ Mikaël, Jisjpa en Jocha waren zonen van Beria. ¹⁷ Zebadja, Mesjoellam, Chizki, Cheber, ¹⁸ Jisjmerai, Jizlia en Jobab waren zonen van Elpáal. ¹⁹ Jakim, Zikri, Zabdi, ²⁰ Eliënai, Silletai, Eliël, ²¹ Adaja, Beraja en Sjimrat waren zonen van Sjimi. ²² Jisjpan, Éber, Eliël, ²³ Abdon, Zikri, Chanan, ²⁴ Chananja, Elam, Antoti-ja, ²⁵ Jifdeja en Penoeël waren zonen van Sjasjak. ²⁶ Sjamsjerai, Sjecharja, Atalja, ²⁷ Jaäresjja, Eli-ja en Zikri waren zonen van Jerocham. ²⁸ Dit waren de familiehoofden naar hun geslachten, die in Jerusalem woonden. ²⁹ In Gibon woonde de stamvader van Gibon; zijn vrouw heette Maäka. ³⁰ Zijn oudste zoon was Abdon; verder Soer, Kisj, Báal,

Ner, Nadab, ³¹ Gedor, Achjo, Zéker en Miklot. ³² Miklot verwekte Sjima; ook dezen woonden bij hun stamgenoten in Jerusalem, in hun nabijheid. ³³ Ner verwekte Kisj; Kisj verwekte Saul; Saul verwekte Jonatan, Malkisjóea, Abinadab en Esjbáal. ³⁴ De zoon van Jonatan was Merib-Báal; Merib-Báal verwekte Mika. ³⁵ De zonen van Mika waren: Piton, Mélek, Taréa en Achaz. ³⁶ Achaz verwekte Jehoadda; Jehoadda verwekte Alémet, Azmáwet en Zimri; Zimri verwekte Mosa; ³⁷ Mosa verwekte Bina. Diens zoon was Rafa; die van Rafa was Elasa; die van Elasa was Asel. ³⁸ Asel had zes kinderen, die aldus heetten: Azrikam, Bokeroe, Jisjmaël, Sjearja, Obadja en Chanan; allen zonen van Asel. ³⁹ De zonen van zijn broer Ésjek waren Oelam de oudste, Jeöesj de tweede en Elifélet de derde. ⁴⁰ De zonen van Oelam waren dappere mannen, die de boog konden spannen en veel kinderen en kleinkinderen hadden, wel honderd vijftig. Dit waren allemaal afstammelingen van Benjamin.

9

¹ Zo stond de gehele bevolking van Israël ingeschreven in de familieregisters, die opgenomen werden in het boek van de koningen van Israël. De Judeërs werden later om hun afval naar Babel verbannen. ² De vroegere bewoners, die zich toen weer op hun bezittingen in de steden vestigden, waren: de gewone Israëlieten, de priesters, de leviëten en de tempelknechten. ³ In Jerusalem woonden nu afstammelingen van Juda, Benjamin, Efraïm en Manasse. ⁴ De volgende Judeërs: Oetai,

zoon van Ammihoed, den zoon van Omri, zoon van Imri, zoon van Bani, een afstammeling van Fáles, den zoon van Juda. ⁵ Verder enige afstammelingen van Sjilo: namelijk Asaja de oudste, met zijn zonen. ⁶ Ook enige afstammelingen van Zára; namelijk Jeeël met zijn stamgenoten. In het geheel zeshonderd negentig man. ⁷ Bovendien de volgende Benjamieten: Salloe, de zoon van Mesjoellam, den zoon van Hodawja, zoon van Hassenoea; ⁸ Jibneja, de zoon van Jerocham; Ela, de zoon van Oezzi, den zoon van Mikri; en Mesjoellam, de zoon van Sjefatja, den zoon van Reoeël, zoon van Jibneja. ⁹ Met hun stamgenoten naar hun geslachten telden ze negenhonderd zes en vijftig man. Deze mannen waren allen familiehoofden. ¹⁰ De volgende priesters: Jedaja, Jehojarib, Jakin. ¹¹ Verder Azarja, de zoon van Chilki-ja, den zoon van Mesjoellam, zoon van Sadok, zoon van Merajot, zoon van Achitoeb; deze was de opzichter van het Godshuis. ¹² Verder nog Adaja, de zoon van Jerocham, den zoon van Pasjchoer, zoon van Malki-ja; en Masai, de zoon van Adiël, den zoon van Jachzé-éra, zoon van Mesjoellam, zoon van Mesjillemot, zoon van Immer. ¹³ Tezamen met hun stamgenoten, die familiehoofden waren. vormden ze een groep van zeventienhonderd zestig mannen, geschikt voor het dienstwerk in het Godshuis. ¹⁴ De volgende levieten: Sjemaja, de zoon van Chas-sjoeb, den zoon van Azrikam, zoon van Chasjabja, een afstammeling van Merari. ¹⁵ Verder Bakbakkar, Chéresj en Galal. Ook Mattanja, de zoon van Mika, den zoon van Zikri, zoon van Asaf. ¹⁶ Verder nog Obadja, de zoon

van Sjemaja, den zoon van Galal, zoon van Jedoetoen. Ook nog Berekja, de zoon van Asa, den zoon van Elkana, die in de dorpen der Netofatieten woonachtig was. ¹⁷ De poortwachters waren Sjalloem, Akkoeb, Talmon en Achiman, met hun verwanten. Sjalloem was hun hoofd; ¹⁸ evenals tot nu had hij zijn standplaats in de koningspoort, aan de oostzijde. Zij waren vroeger de poortwachters in het kamp der levieten. ¹⁹ Sjalloem, de zoon van Kore, den zoon van Ebjasaf, zoon van Kórach, en zijn verwanten, leden van de familie der Korachieten, deden dienst als drempelwachters van de tent. Want hun voorouders hadden in het kamp van Jahweh de ingang bewaakt; ²⁰ Pinechas, de zoon van Elazar (moge Jahweh met hem zijn), was vroeger hun hoofd geweest. ²¹ Zakarja, de zoon van Mesjelemja, was poortwachter van de openbaringstent. ²² Het totale aantal van hen, die uitverkoren waren tot drempelwachters, bedroeg tweehonderd twintig; in hun dorpen stonden ze in het stamregister ingeschreven, en ze werden door David en den profeet Samuël voorgoed in hun ambt bevestigd. ²³ Met hun zonen bewaakten zij de poorten van het verblijf van Jahweh, de tabernakel. ²⁴ Ze stonden aan vier zijden op wacht: aan de oostkant, de westkant, de noordkant en de zuidkant ²⁵ Hun verwanten uit hun dorpen moesten hen van tijd tot tijd voor zeven dagen behulpzaam zijn; ²⁶ want de vier voornaamste wachters moesten voortdurend op hun post zijn. Deze levieten gingen ook over de cellen en de schatkamers van het Godshuis; ²⁷ Ze brachten de nacht door in de nabijheid van

het Godshuis, omdat zij met de bewaking belast waren, en elke morgen de poorten moesten openen. ²⁸ Anderen moesten voor het benodigde dienstgerei zorgen; een bepaald aantal brachten ze daarvan binnen, en ook weer weg. ²⁹ Anderen zorgden voor de gewijde voorwerpen en vaten, alsmede voor de meelbloem, de wijn, de olie, de wierook en de specerijen. ³⁰ Enige priesterzonen waren de bereiders van de welriekende zalven. ³¹ Mattitja, een van de levieten, de oudste zoon van den Korachiet Sjalloem, was belast met het bakwerk, ³² terwijl enige Kehatieten, zijn verwanten, elke sabbat voor het toonbrood moesten zorgen. ³³ Dit waren dus de zangers, familiehoofden der levieten, die in de cellen geen dienst behoeften te doen, omdat ze elders dag en nacht bezig waren. ³⁴ Dit waren de familiehoofden der levieten, volgens hun geslacht, die in Jerusalem woonden. ³⁵ In Gibon woonde Jeïël, de stamvader van Gibon; zijn vrouw heette Maäka. ³⁶ Zijn oudste zoon was Abdon, verder Soer, Kisj, Báal, Ner, Nadab, ³⁷ Gedor, Achjo, Zekarja en Miklot. ³⁸ Miklot verwekte Sjimam. Ook dezen woonden bij hun stamgenoten in Jerusalem, in hun nabijheid. ³⁹ Ner verwekte Kisj; Kisj verwekte Saul; Saul verwekte Jonatan, Malkisjóa, Abinadab en Esjbáal. ⁴⁰ De zoon van Jonatan was Merib-Báal; Merib-Báal verwekte Mika. ⁴¹ De zonen van Mika waren Piton, Mélek, Tachróa en Achaz. ⁴² Achaz verwekte Jara; Jara verwekte Alémet, Azmáwet en Zimri. Zimri verwekte Mosa; ⁴³ Mosa verwekte Bina. De zoon van Bina was Refaja; die van Refaja was Elasa; die van Elasa was Asel. ⁴⁴ Asel had zes

kinderen, die aldus heetten: Azrikam, Bokeroe, Jisjmaël, Sjearja, Obadja en Chanan; allen zonen van Asel.

10

¹ Eens voerden de Filistijnen oorlog met Israël. De Israëlieten sloegen voor de Filistijnen op de vlucht, en vielen dodelijk getroffen op het gebergte van Gilbóa. ² De Filistijnen zaten Saul en zijn zonen op de hielen. En toen zij Jonatan, Abinadab en Malkisjóa, de zonen van Saul, hadden gedood, ³ richtte zich heel de strijd tegen Saul. Enige boogschutters kregen hem onder schot; hij werd bang voor hen, ⁴ en sprak tot zijn wapendrager: Trek uw zwaard en doorsteek mij ermee; anders komen die onbesnedenen hun spel met me drijven. Maar zijn wapendrager wilde niet, omdat hij teveel ontzag voor hem had. Daarom nam Saul het zwaard, en stortte zich erin. ⁵ Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood was, stortte ook hij zich in zijn zwaard en stierf. ⁶ Zo stierf Saul met zijn drie zonen, en viel heel zijn gezin gelijk met hem. ⁷ Toen de Israëlieten uit de vlakke bemerkten, dat de Israëlieten gevlucht waren, en Saul met zijn zonen gesneuveld, verlieten ze allen de steden en namen de vlucht; waarop de Filistijnen kwamen en ze bezetten. ⁸ Toen de Filistijnen de volgende dag de gesneuvelden kwamen uitplunderen, vonden zij Saul met zijn zonen op het gebergte van Gilbóa liggen. ⁹ Ze plunderden hem uit, sloegen hem het hoofd af, trokken hem zijn wapenrusting uit, en zonden boden rond in het Filistijnenland, om het blijde nieuws onder

hun goden en onder het volk te verspreiden. ¹⁰ Ze plaatsten zijn wapenrusting in de tempel van hun goden, en hingen zijn hoofd op in de tempel van Dagon. ¹¹ Toen de bewoners van Jabesj in Gilad hoorden, wat de Filistijnen allemaal met Saul gedaan hadden, ¹² rukten alle weerbare mannen uit, haalden Sauls lijk en dat van zijn zonen weg, brachten ze naar Jabesj over en begroeven ze onder de terebint in Jabesj; daarna vastten zij zeven dagen. ¹³ Zo vond Saul de dood, omdat hij van Jahweh was afgefallen, daar hij het voorschrift van Jahweh niet had onderhouden, en zelfs een dodengeest ter ondervraging had opgeroepen, ¹⁴ inplaats van Jahweh. Om die reden strafte Hij hem met de dood, en gaf Hij het koningschap over aan David, den zoon van Jesse.

11

¹ Toen kwam heel Israël tot David in Hebron en zeide: Zie, wij zijn uw vlees en bloed! ² Reeds vroeger, toen Saul nog koning was, waart gij het, die Israël te velde deedt trekken en terugbracht. En tot u heeft Jahweh, uw God, gezegd: “Gij zult mijn volk Israël weiden; gij zult de leider van mijn volk Israël zijn!” ³ Toen alle oudsten van Israël dus bij den koning in Hebron gekomen waren, sloot David met hen in Hebron een verbond voor het aanschijn van Jahweh, en werd David door hen tot koning over Israël gezalfd, juist zoals Jahweh door Samuël had voorspeld. ⁴ Nu trok David met heel Israël naar Jerusalem op, dat wil zeggen: Jeboes, waar de Jeboesieten woonden, de inheemse bevolking. ⁵ De bewoners van Jeboes

riepen tot David: Hier komt ge niet binnen! Maar David veroverde de Sionsvesting, de zogenaamde Davidstad. ⁶ Bij die gelegenheid sprak David: Wie het eerst een Jeboesiet neerslaat, wordt opperste bevelhebber. En Joab was het, de zoon van Seroeja, die het eerst naar boven kroop, en bevelhebber werd. ⁷ Daarna vestigde David zich in de vesting, die hij Davidstad noemde, ⁸ en hij bouwde de stad in heel haar omvang van het Millo af tot aan het paleis. De rest van de stad werd door Joab gerestaureerd. ⁹ Zo werd David hoe langer hoe machtiger, daar Jahweh der heirscharen met hem was. ¹⁰ Hier volgen de aanvoerders van Davids helden, die zich verdienstelijk maakten voor zijn heerschappij over heel Israël, en hem hielpen koning te worden van Israël, naar het woord van Jahweh. ¹¹ Hier volgt dus een op somming van Davids helden. Jasjobam, de zoon van Chakmoni, was de aanvoerder der Drie. Hij zwaaide zijn lans tegen driehonderd man, die hij in één keer versloeg. ¹² Na hem kwam Elazar, de zoon van Dodo, den Achochiet, ook een van de drie helden. ¹³ Hij bevond zich met David te Pas-Dammim, toen de Filistijnen zich daar verzameld hadden voor de strijd. Na hem kwam Sjamma, de zoon van Age uit Harari. Eens, toen de Filistijnen zich voor de strijd te Lechi verzameld hadden, waar een stuk land was, geheel met gerst beplant, was het volk voor de Filistijnen op de vlucht geslagen; ¹⁴ maar hij ging midden op het veld staan en wist het te behouden, door de Filistijnen te verslaan. Zo verleende Jahweh hun een grote overwinning. ¹⁵ Een andere keer daalden drie van de dertig aan-

voeders af, en kwamen bij David in de spelonk van Adoellam, terwijl een bende Filistijnen in de vallei der Refaïeten gelegerd was. ¹⁶ David bevond zich toen in de bergvesting, en de Filistijnen hadden Betlehem bezet. ¹⁷ Toen nu David eens het verlangen te kennen gaf, of iemand hem water te drinken kon geven uit de bron bij de poort van Betlehem, ¹⁸ drongen de Drie door de legermacht der Filistijnen heen, putten water uit de bron bij de poort van Betlehem, namen het mee en brachten het bij David. Maar David wilde er niet van drinken, en goot het uit ter ere van Jahweh, terwijl hij uitriep: ¹⁹ Bij Jahweh; ik denk er niet aan, zo iets te doen. Ik zou het bloed en het leven van die drie mensen drinken; want ze hebben hun leven gewaagd, om het mij te kunnen brengen! Daarom wilde hij het niet drinken. Zulke dingen deden de drie helden. ²⁰ Absjai, de broeder van Joab, was de aanvoerder van de Dertig. Hij zwaaide zijn lans tegen driehonderd man, die hij doodde. Hij was bekend bij de Drie, ²¹ en om twee feiten was hij beroemder dan de Dertig, zodat hij hun aanvoerder werd; maar tegen de Drie kon hij niet op. ²² Benaja, de zoon van Jehojada, was een dapper man uit Kabseël, met een uitstekende staat van dienst. Hij versloeg de twee zonen van Ariël uit Moab. Ook doodde hij midden in een kuil een leeuw op een dag, dat er sneeuw lag. ²³ Verder versloeg hij een Egyptenaar, een man van ongewone afmetingen, vijf el lang, die met een lans als een weversboom was gewapend; hij ging met een stok op hem af, wrong hem de lans uit de vuist, en stak hem met zijn eigen lans dood. ²⁴ Zulke dingen

deed Benaja, de zoon van Jehojada! Daardoor was hij bekend bij de Drie. ²⁵ Maar ofschoon hij beroemder was dan de Dertig, tegen de Drie kon hij niet op! Hem stelde David over zijn lijfwacht aan. ²⁶ Tenslotte de helden: Asaël, de broer van Joab; Elchanan, de zoon van Dodo uit Betlehem; ²⁷ Sjamnot uit Harar; Chéles uit Bet-Pélet; ²⁸ Ira, de zoon van Ikkesj uit Tekóa; Abiézer uit Anatot; ²⁹ Sibbekai uit Choesja; Ilai uit Achoch; ³⁰ Maharai uit Netófa; Chéled, de zoon van Baäna uit Netófa; ³¹ Itai, de zoon van Ribai uit Géba der Benjamieten; Benaja uit Piraton; ³² Choerai uit Nachale-Gáasj; Abiël uit Araba; ³³ Azmáwet uit Bachoerim; Eljachba uit Sjaälbon; ³⁴ Hasjem uit Gizo: Jonatan, de zoon van Sjage uit Harar; ³⁵ Achiam, de zoon van Sakar uit Harar; Elifal, de zoon van Oer; ³⁶ Chéfer uit Mekera; Achi-ja uit Gilo; ³⁷ Chesro uit Karmel; Naärai, de zoon van Ezbai; ³⁸ Joël, de broer van Natan; Mibchar, de zoon van Hagri; ³⁹ Sélek, de Ammoniet; Nacharai uit Berota, de wapendrager van Joab, den zoon van Seroeja; ⁴⁰ Ira uit Jéter; Gareb uit Jéter; ⁴¹ Oeri-ja de Chittiet; Zabad, de zoon van Achlai; ⁴² Adina, de zoon van Sjiza van de stam Ruben, de aanvoerder der Rubenieten, met dertig man; ⁴³ Chanan, de zoon van Maäka; Josjafat uit Mitna; ⁴⁴ Oezzi-ja uit Asjarot; Sjama en Jeïël, zonen van Chotam uit Aroër; ⁴⁵ Jediaël, de zoon van Sjimri; Jocha, zijn broer uit Tisi; ⁴⁶ Eliël uit Machawa; Jeribai en Josjawja, zonen van Elnáam; Jitma de Moabiet; ⁴⁷ Eliël, Obed en Jaäsiël, uit Soba.

12

¹ Hier volgen degenen, die zich bij David aansloten in Sikelag, toen hij nog uitgestoten was door Saul, den zoon van Kisj. Ook zij behoorden tot de helden, die hem ondersteunden. ² Het waren geoefende boogschutters; ze konden zowel met de rechter- als met de linkerhand stenen slingeren en pijlen afschieten. Van de stam Benjamin behoorden de volgende stamgenoten van Saul er toe: ³ Achiézer, de aanvoerder, en Joasj, zonen van Sjemaä uit Giba; Jeziël en Pélet, zonen van Azmáwet; Beraka en Jehoe uit Anatot; ⁴ Jisjmaja uit Gibon, een van de heldhaftigsten onder de Dertig; Jirmeja, Jachaziël, Jochanan en Jozabad uit Gedera; ⁵ Eloezai, Jerimot, Bealja, Sjemarjáhoe en Sjefatjáhoe, die van Charif stamden; ⁶ Elkana, Jissji-jáhoe, Azarel, Joézer en Jasjobam, afstammelingen van Kórach; ⁷ joëla en Zebadja, zonen van Jerocham uit Gedor. ⁸ van de stam Gad liepen naar David in de woestijn geoefende strijders over: dappere mannen, gewapend met schild en lans, met koppen als leeuwen en zo snel als gazellen op de bergen. Het waren: ⁹ ézer, de aanvoerder; Obadja, de tweede; Eliab, de derde; ¹⁰ Misjmana, de vierde; Jirmeja, de vijfde; ¹¹ Attai, de zesde; Eliël, de zevende; ¹² Jochanan, de achtste; Elzabad, de negende; ¹³ Jirmejáhoe, de tiende; Makbannai de elfde. ¹⁴ Zij behoorden tot de afstammelingen van Gad en waren aanvoerders; de kleinste kon er alleen wel honderd aan, de grootste wel duizend. ¹⁵ Zij waren het dan ook, die de Jordaan overstaken in de eerste maand, dus toen hij buiten zijn oevers getreden was, en die al de bewoners

van het dal in oost en west op de vlucht joegen. ¹⁶ En toen er nog anderen uit de stammen Benjamin en Juda bij David in de burcht kwamen, ¹⁷ ging hij ze tegemoet. Hij nam het woord, en sprak tot hen: Als gij met goede bedoelingen bij mij komt, om mij namelijk te helpen, wil ik mij van harte bij u aansluiten; maar als gij mij aan mijn tegenstanders wilt verraden, hoewel er geen onrecht aan mijn handen kleeft, dan moge de God onzer vaderen het aanschouwen en wreken! ¹⁸ Toen kwam de geest over Amasai, het hoofd van de Dertig, en hij riep: David, u behoren wij toe; Zoon van Jesse, wij zijn met u! Heil u, heil u; Heil wie u helpt; Want uw hulp is uw God! Nu nam David hen aan, en stelde ze aan het hoofd van de troepen. ¹⁹ Ook van Manasse kozen er voor David partij, toen hij met de Filistijnen tegen Saul te velde was getrokken, maar niet met hen mee mocht vechten. De tyrannen der Filistijnen stuurden hem namelijk met opzet terug, daar ze meenden, dat hij ten koste van hun hoofden naar zijn meester Saul zou overlopen! ²⁰ Toen hij dus naar Sikelag ging, kozen de volgende Manassieten zijn partij: Adna, Jozabad, Jediaël, Mikaël, Jozabad, Elihoe en Silletai, bevelhebbers van duizend in Manasse. ²¹ Zij hielpen David tegen de roverbenden; want het waren allemaal dappere mannen en aanvoerders van het leger. ²² Dagelijks kwamen er dus nieuwe hulptroepen voor David, totdat het een leger was geworden, zo machtig als een leger van God. ²³ Hier volgt een opsomming van de afdelingen weerbare mannen, die in Hebron tot David kwa-

men, om, naar het woord van Jahweh, het koningschap van Saul op hem over te dragen. ²⁴ Van de stam Juda zesduizend achthonderd weerbare mannen, gewapend met schild en speer. ²⁵ Van de stam Simeon zevenduizend en honderd dappere mannen, geoefend in de strijd. ²⁶ Van de stam Levi vierduizend zeshonderd man, ²⁷ met Jehojada, den leider van de Aäronieten, aan het hoofd van drieduizend zehonderd man, ²⁸ en met den jongen Sadok, een dapper held, vergezeld van twee en twintig stamhoofden uit zijn familie. ²⁹ Van de stam Benjamin, de stamgenoten van Saul, slechts drieduizend man, daar de meesten van hen het voorlopig nog met de familie van Saul hielden. ³⁰ Van de stam Efraïm twintigduizend achthonderd dappere mannen, de meest beroemden van hun familie. ³¹ Van de halve stam Manasse achttienduizend man, die met name waren aangewezen, om David tot koning te gaan verheffen. ³² Van de stam Issakar, die zijn tijd begreep en wist wat Israël te doen stond, tweehonderd stamhoofden met al de stamgenoten, die onder hun bevelen stonden. ³³ Van de stam Zabulon vijftigduizend dienstplichtigen, die met volledige uitrusting voor de strijd gewapend waren, en bereid, om eensgezind hulp te bieden. ³⁴ Van de stam Neftali duizend aanvoerders, die onder hun bevelen zeven en dertigduizend man hadden, gewapend met schild en speer. ³⁵ Van de stam Dan acht en twintigduizend zeshonderd welbewapende mannen. ³⁶ Van de stam Aser veertigduizend dienstplichtigen, welbewapende mannen. ³⁷ Uit het Overjordaanse kwamen er van

de stammen Ruben, Gad en de halve stam van Manasse, honderd twintigduizend man, volledig toegerust. ³⁸ Dit waren allemaal strijdvaardige mannen, in regelmatig verband; ze kwamen met de beste bedoelingen naar Hebron, om David te verheffen tot koning van heel Israël. Ook de overige Israëlieten wilden eendrachtig David tot koning verheffen. ³⁹ Zij waren daar drie dagen bij David, en aten en dronken; hun stamgenoten hadden voor hen gezorgd. ⁴⁰ Want zelfs uit Issakar, Zabulon en Neftali werden door hun stamverwanten op ezels, kamelen, muil dieren en runderen levensmiddelen aangevoerd: grote hoeveelheden meelspijzen, vijgen, rozijnen, wijn en olie, runderen en schapen. Zo'n vreugde heerste er in Israël!

13

¹ Nadat David met de bevelhebbers van duizend en honderd en met alle andere leiders overlegd had, ² sprak hij tot al het vergaderde volk van Israël: Als het u goed dunkt en het aan Jahweh, onzen God, welgevallig is, laat ons dan onze volksgenoten, die in alle oorden van Israël achtergebleven zijn, en de priesters met de levieten in de plaatsen, waar hun gronden liggen, verwittigen, dat ze zich bij ons voegen, ³ om de ark van onzen God naar ons over te brengen. Want in de dagen van Saul hebben we er ons niet om bekommerd. ⁴ En daar heel het volk met dit voorstel instemde, besloten alle aanwezigen, dat men zo doen zou. ⁵ Daarom riep David heel Israël bijeen, van de grensrivier van Egypte af, tot de weg

naar Chamat toe, om de ark van God uit Kirjat-Jearim over te brengen. ⁶ Met heel Israël ging David op naar Baäla, dat wil zeggen Kirjat-Jearim van Juda, om van daar de ark van God te halen, welke naar de Naam van Jahweh der heirscharen, die op de cherubs troont, is genoemd. ⁷ Nadat men de ark had uitgedragen uit het huis van Abinadab, vervoerde men haar op een nieuwe wagen, die door Oezza en Achjo werd begeleid. ⁸ David en heel Israël dansten geestdriftig onder gezang ter ere van God, en het spelen van citers, harpen, tamboerijnen, bekkens en trompetten. ⁹ Maar bij de dorsvloer van Kidon aangekomen, stak Oezza zijn hand uit naar de ark en hield haar tegen, omdat de runderen haar lieten kantelen. ¹⁰ Toen ontbrandde de toorn van Jahweh tegen Oezza, en Hij sloeg hem, omdat hij zijn hand naar de ark had uitgestoken, zodat hij daar dood bleef liggen, vlak voor God. ¹¹ David was diep bedroefd, omdat Jahweh zo heftig tegen Oezza was losgebroken. En men noemde die plek Péres-Oezzal; zo heet ze nog. ¹² David kreeg toen vrees voor Jahweh, en sprak: Hoe zou de ark van God naar mij kunnen komen? ¹³ En hij wilde de ark niet bij zich opnemen in de Davidstad, maar gaf haar een onderdak in het huis van Obed-Edom, den Gatiet. ¹⁴ Drie maanden bleef de ark van God in het huis van Obed-Edom, en Jahweh zegende Obed-Edom met heel zijn gezin.

14

¹ Chirom, de koning van Tyrus, zond gezanten tot David; ook cederhout, timmerlieden en steen-

houwers, om voor hem een paleis te bouwen. ² Zo begreep David, dat Jahweh hem tot koning van Israël had bevestigd, en dat Hij zijn koningschap verheven had terwille van zijn volk Israël. ³ Ook te Jerusalem nam David nog vrouwen, en kreeg hij nog meer zonen en dochters. ⁴ Hier volgen de namen van hen, die hem te Jerusalem geboren werden: Sjammóea, Sjobab, Natan, Salomon, ⁵ Jibchar, Elisjóea, Elpélet, ⁶ Nóga, Néfeg, Jafia, ⁷ Elisjama, Beëljada en Elifélet. ⁸ Maar toen de Filistijnen vernamen, dat men David tot koning van heel Israël had gezalfd, trokken alle Filistijnen op, om zich van David meester te maken. Bij het vernemen hiervan ging David hun tegemoet. ⁹ Toen de Filistijnen gekomen waren en zich over het dal der Refaïeten verspreid hadden, ¹⁰ vroeg David aan God: Moet ik oprukken tegen de Filistijnen; zult Gij ze aan mij overleveren? Jahweh antwoordde: Trek op; want Ik lever ze aan u over. ¹¹ Zo kwam David bij Báal-Perasim; hij versloeg ze daar, en zeide: Zoals water door een dam breekt, zo heeft God mij door mijn vijanden heen laten breken! Vandaar dat die plaats Báal-Perasim heet. ¹² Ze lieten daar hun goden achter, die op bevel van David verbrand werden. ¹³ Toen de Filistijnen zich andermaal over het dal der Refaïeten hadden verspreid, ¹⁴ raadpleegde David God opnieuw. God antwoordde: Val niet aan, maar maak een omtrekkende beweging naar hun achterhoede, en ga op hen af van de kant der balsemstruiken. ¹⁵ Als ge in de toppen der balsemstruiken het geruis van schreden verneemt, maak

u dan gereed; want dan gaat God u vóór, om het leger der Filistijnen te verslaan. ¹⁶ David deed juist zoals God het hem bevolen had, en het leger der Filistijnen werd verslagen van Gibon tot Gézer. ¹⁷ Vandaar dat de naam van David in alle landen bekend werd, en door de hulp van Jahweh alle volken ontzag voor hem kregen.

15

¹ Toen David voor zichzelf paleizen had gebouwd in de Davidstad, stelde hij een plaats vast voor de ark van God en spande haar een tent. ² Maar nu beval David, dat de ark van God alleen gedragen zou worden door de levieten, daar Jahweh hen had uitverkoren, om de ark van God te dragen en Hem voor altijd te dienen. ³ Nu liet David heel Israël naar Jerusalem komen, om de ark van Jahweh over te brengen naar de plaats, die hij daarvoor had vastgesteld. ⁴ Hij riep de zonen van Aäron en de levieten bijeen; ⁵ van de afstammelingen van Kehat: Oeriël, het hoofd, met honderd twintig stamgenoten; ⁶ van de afstammelingen van Merari: Asaja, het hoofd, met tweehonderd twintig stamgenoten; ⁷ van de afstammelingen van Gersjom: Joël, het hoofd, met honderd dertig stamgenoten; ⁸ van de afstammelingen van Elisafan: Sjemaja, het hoofd, met tweehonderd stamgenoten; ⁹ van de afstammelingen van Chebron: Eliël, het hoofd, met tachtig stamgenoten; ¹⁰ van de afstammelingen van Oezziël: Amminadab, het hoofd, met honderd twintig stamgenoten. ¹¹ Daarna ontbood David de priesters Sadok

en Ebjatar, en de levieten Oeriël, Asaja, Joël, Sjemaja, Eliël en Amminadab, ¹² en zeide tot hen: Gij, de familiehoofden der levieten, moet uzelf en uw broeders heiligen, om de ark van Jahweh, den God van Israël, over te brengen naar de plaats, die ik daarvoor heb vastgesteld. ¹³ Want de vorige keer, toen gij er niet waart, is Jahweh heftig tegen ons losgebroken, omdat wij niet voor Hem hadden gezorgd, zoals het behoort. ¹⁴ De priesters en levieten heiligden zich dus, om de ark van Jahweh, den God van Israël, over te brengen. ¹⁵ De levieten zouden nu de ark van God met stangen op hun schouders dragen, zoals Moses op Gods bevel had bepaald. ¹⁶ Ook gaf David aan de hoofden der levieten het bevel, de zangers onder hun stamgenoten met de muziekinstrumenten, harpen, citers en cymbalen op te stellen, om feestelijke klanken te laten horen. ¹⁷ De levieten wezen dus Heman aan, den zoon van Joël, met zijn stamgenoot Asaf, den zoon van Berekjáhoe, en van de Merarieten, hun ambtgenoten, Etan, den zoon van Koesjajáhoe. ¹⁸ Verder hun ambtgenoten van de tweede rang: de poortwachters Zekarjáhoe, Jaäziël, Sjemiramot, Jechiël, Oenni, Eliab, Benajáhoe, Maäsejáhoe, Mattitjáhoe, Elifeléhoe, Miknejáhoe, Obed-Edom en Jeïël. ¹⁹ Bovendien de zangers Heman, Asaf en Etan met koperen cymbalen voor de feestmuziek; ²⁰ Zekarja, Aziël, Sjemiramot, Jechiël, Oenni, Eliab, Maäsejáhoe, Benajáhoe met harpen, hooggestemd; ²¹ Mattitjáhoe, Elifeléhoe, Miknejáhoe, Obed-Edom, Jeïël en Azazjáhoe met citers, om een octaaf

lager te begeleiden. ²² Kenanjáhoe had bij het vervoer het toezicht op de levieten, en daar hij deskundig was, de leiding bij het vervoer. ²³ Berekja en Elkana hielden de wacht bij de ark. ²⁴ De priesters Sjebanjáhoe, Josjafat, Netaneël, Amasai, Zekarjáhoe, Benajáhoe en Eliézer bliezen op de trompetten voor de ark van God, en Obed-Edom en Jechi-ja hielden de wacht bij de ark. ²⁵ Nu ging David met de oudsten van Israëel en de bevelhebbers van duizend de verbondsark van Jahweh op feestelijke wijze uit het huis van Obed-Edom overbrengen. ²⁶ En toen bleek, dat God de levieten bijstond, die de verbondsark van Jahweh droegen, werden zeven stieren en zeven rammen geofferd. ²⁷ David was daarbij gekleed in een mantel van fijn lijnwaad, gelijk alle levieten, die de ark droegen, en zoals de zangers, Kenanja, de leider van het vervoer, en de muzikanten; verder was David slechts met een linnen borstkleed bedekt. ²⁸ Zo bracht Israëel de verbondsark van Jahweh over, met gejubel en bazuingeschal, terwijl de trompetten, cymbalen, harpen en citers hun feestklanken lieten horen. ²⁹ Toen de verbondsark van Jahweh in de Davidstad aankwam, gluurde Mikal, de dochter van Saul, door het venster. Zij zag koning David dansend en springend, en verachtte hem in haar hart.

16

¹ Toen de ark van God aangekomen was, zette men haar op haar plaats, midden in de tent, die David voor haar had gespannen. Daarna droeg

David brand- en vredeoffers aan God op; ² en toen hij de brand- en vredeoffers had opgedragen, zegende hij het volk in de Naam van Jahweh. ³ Tenslotte hield hij voor alle Israëlieten een uitdeling; en allen, mannen als vrouwen, kregen ieder een broodkoek, een stuk vlees en een druivenkoek. ⁴ Daarna belastte hij enige levieten met de dienst van de ark van Jahweh: ze moesten Jahweh, den God van Israël, danken, loven en prijzen. ⁵ Het waren Asaf, het hoofd, en zijn plaatsvervanger Zekarja; verder Jeïël, Sjemiramot, Jechiël, Mattitja, Eliab, Benajáhoe, Obed-Edom en Jeïël. Dezen moesten met harpen en citers, Asaf met cymbalen, ⁶ en de priesters Benajáhoe en Jachaziël met trompetten voortdurend feestelijke klanken laten horen voor de verbondsark van God. ⁷ Die dag liet David voor de eerste maal Asaf en zijn ambtgenoten het “Looft Jahweh” zingen: ⁸ Looft Jahweh, verkondigt zijn Naam, Maakt onder de volken zijn daden bekend; ⁹ Zingt en juicht Hem ter ere, En verhaalt al zijn wonderen! ¹⁰ Roemt in zijn heilige Naam: Vreugd moet er zijn in de harten der Jahweh-vereerders! Wendt u tot Jahweh en zijn macht, ¹¹ Houdt niet op, zijn aanschijn te zoeken; ¹² Denkt aan de wonderen, die Hij deed, Aan zijn tekenen, aan zijn gerichten: ¹³ Gij kinderen van Israël, zijn dienaar; Gij zonen van Jakob, zijn vriend! ¹⁴ Hij, Jahweh, is onze God; Voor heel de aarde gelden zijn wetten! ¹⁵ Hij blijft zijn verbond voor eeuwig indachtig, En zijn belofte in duizend geslachten: ¹⁶ Het verbond met Abraham gesloten, De belofte, aan Isaäk gezwoeren. ¹⁷ En Hij heeft die belofte aan Jakob

bekrachtigd, Aan Israël het eeuwig verbond: ¹⁸ Hij zeide: “Aan u zal Ik geven Het land van Kanaän als uw erfdeel”. ¹⁹ Toch waren ze daar maar gering in getal, Nog zonder aanzien en vreemd. ²⁰ En toen ze nog zwierven van volk tot volk, Van het ene rijk naar het andere, ²¹ Duldde Hij niet, dat iemand ze kwelde, Maar tuchtigde koningen om hunnen-twil: ²² “Raakt mijn gezalfden niet aan, En doet mijn profeten geen leed!” ²³ Heel de aarde, zingt Jahweh ter eer! Verkondigt zijn heil iedere dag; ²⁴ Meldt aan de naties zijn glorie, Aan alle volken zijn wonderen! ²⁵ Want groot is Jahweh, hoog te prijzen, En boven alle goden te vrezen. ²⁶ Ja, alle goden der volkeren zijn niets, Maar Jahweh heeft de hemel gemaakt. ²⁷ Glans en glorie zijn voor zijn aanschijn, Kracht en vreugde in zijn woonplaats. ²⁸ Brengt Jahweh, geslachten der volken, Brengt Jahweh glorie en lof. ²⁹ Brengt Jahweh de eer van zijn Naam, En treedt met offers voor zijn aanschijn; Werpt u neder voor Jahweh in zijn heilige woning, ³⁰ Heel de aarde, beef voor zijn aanschijn! Hij houdt de weegschaal der wereld, zodat ze niet schommelt. ³¹ Laat de hemelen juichen, de aarde jubelen, Laat de volken roepen: Jahweh is koning! ³² Laat bulderen de zee met wat ze bevat. Laat jubelen het veld, met wat er op groeit, ³³ In het woud de bomen juichen Voor het aanschijn van Jahweh, want Hij komt, Hij komt, om de aarde te richten! ³⁴ Looft Jahweh, want Hij is goed, En zijn genade duurt eeuwig! ³⁵ Zegt tot hem: Ach, red ons, God, onze steun, Red ons, en breng ons uit het land der heidenen samen:

Opdat wij uw heilige Naam mogen danken, En uw heerlijkheid prijzen! ³⁶ Gezegend zij Jahweh, Israëls God, Van eeuwigheid tot eeuwigheid! En heel het volk riep: Amen! Halleluja! ³⁷ Toen liet hij daar Asaf en zijn ambtgenoten voor de verbondsark van Jahweh, om zonder ophouden dienst te doen voor de ark, zoals het voor iedere dag was voorgeschreven; en als poortwachters Obed-Edom, ³⁸ den zoon van Jedoetoen, en Chosa, met acht en zestig stamgenoten. ³⁹ Maar den priester Sadok met zijn ambtgenoten, de priesters, stelde hij aan bij de tabernakel van Jahweh op de hoogte van Gibon. ⁴⁰ Op het brandofferaltaar moesten ze zonder onderbreking 's morgens en 's avonds brandoffers opdragen voor Jahweh, juist zoals het geschreven staat in de wet, die Jahweh aan Israël gegeven had. ⁴¹ Bij hen bevonden zich Heman en Jedoetoen en de overigen, die uitverkoren en met name aangewezen waren, om ter ere van Jahweh het "Looft Jahweh, want eeuwig duurt zijn barmhartigheid" te zingen. ⁴² Bij Heman en Jedoetoen berustte de zorg voor de trompetten en cymbalen, voor de muziekinstrumenten en voor de godsdienstige liederen. De zonen van Jedoetoen bewaakten de poort. ⁴³ Daarna ging heel het volk naar huis, en David keerde terug, om zijn gezin te begroeten.

17

¹ Zodra David zijn paleis had betrokken, sprak hij tot Natan, den profeet: Zie eens; zelf woon ik in een paleis, en de verbondsark van Jahweh staat onder tentdoek! ² Natan zeide tot David: Breng

alles ten uitvoer, wat gij van plan zijt; want God is met u. ³Maar in dezelfde nacht werd het woord van God tot Natan gericht: ⁴Ga aan mijn dienaar David zeggen: Zo spreekt Jahweh! Gij zult Mij geen huis bouwen, waarin Ik kan wonen! ⁵Ik heb toch nimmer in een huis gewoond van de dag af, dat Ik Israël uit Egypte voerde, tot de dag van heden, maar Ik ben rondgetrokken in een tent en tabernakel. ⁶En heb Ik ooit, zolang Ik met alle Israëlieten rondtrok, tot een van de rechters, die Ik tot leiders aanstelde van Israël, mijn volk, gezegd: Waarom bouwt ge Mij geen huis van cederhout? ⁷Daarom moet ge mijn dienaar David zeggen: Zo spreekt Jahweh der heirscharen! Ik heb u uit de weide gehaald, achter de schapen vandaan, en u gemaakt tot leider van Israël, mijn volk; ⁸en Ik was met u op al uw tochten, en heb al uw vijanden voor u verdelgd. Welnu, Ik zal u een naam schenken, zo groot, als slechts de grootsten der aarde bezitten. ⁹Ik zal een plek vaststellen voor Israël, mijn volk, waar het wortel kan schieten en waar het kan wonen, zonder ooit meer te worden opgeschrikt of door booswichten te worden verdrukt, zoals in vroegere tijden, ¹⁰en sinds de dag, dat Ik rechters heb aangesteld over Israël, mijn volk. Ik zal al uw vijanden aan u onderwerpen. Ook kondig Ik u aan, dat Jahweh u een huis zal bouwen. ¹¹Wanneer uw dagen ten einde zijn, en gij bij uw vaderen te ruste zult gaan, dan zal Ik een van uw zonen tot uw nazaat verheffen, en zijn koningschap bestendig doen zijn. ¹²Hij zal Mij een tempel bouwen, en Ik zal zijn troon voor altijd bestendigen. ¹³Ik zal voor hem een vader

zijn, en hij Mij een zoon. Nooit zal ik hem mijn gunst onthouden, zoals Ik dat gedaan heb met uw voorganger. ¹⁴ Voor eeuwig zal Ik hem aanstellen over mijn tempel en over mijn koninkrijk, en zijn troon zal vaststaan voor eeuwig! ¹⁵ Toen Natan al deze woorden en openbaringen trouw aan David had overgebracht, ¹⁶ ging koning David heen, zette zich voor Jahweh neer en sprak: Wie ben ik, Jahweh, o God, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe hebt gebracht! ¹⁷ Maar ook dit was nog te gering in uw ogen, o God. Ook voor de verre toekomst hebt Gij over het huis van uw dienaar gesproken, en mij, een mens, de toekomstige glorie doen zien, Jahweh, mijn God! ¹⁸ Wat kan David dan nog meer tot U zeggen, tot U, die uw dienaar kent? ¹⁹ Jahweh, terwille van uw dienaar, en naar de neiging uws harten hebt Gij gehandeld, en tevens uw dienaar al die grootheid geopenbaard. ²⁰ Daarom, Jahweh, er is niemand als Gij, en geen God buiten U, juist als onze oren het altijd hebben gehoord. ²¹ En wie kan vergeleken worden met Israël, uw volk? Het is het enige volk ter wereld, dat God kwam vrijkopen, om het tot zijn volk te verkiezen, om U een grote en ontzagwekkende naam te geven, door volken voor uw volk te verdrijven, dat Gij uit Egypte hebt vrijgekocht. ²² Voor eeuwig hebt Gij Israël, uw volk, tot uw volk gemaakt, en zijt Gij Jahweh, hun God. ²³ Welnu dan Jahweh, laat voor eeuwig het woord in vervulling gaan, dat Gij over uw dienaar en over zijn huis hebt gesproken, en doe, zoals Gij beloofd hebt. ²⁴ Dan zal uw

Naam vaststaan en groot zijn in eeuwigheid, en zal men zeggen: Jahweh der heirscharen, de God van Israël, is waarlijk Israëls God, en het huis van David, uw dienaar, is bestendig voor uw aanschijn. ²⁵ Mijn God, zelf hebt Gij het uw dienaar geopenbaard: Ik zal u een huis bouwen! Daarom heeft uw dienaar het aangedurfd, dit smeekgebed tot U te richten. ²⁶ Welnu dan Jahweh, Gij zijt God. Gij hebt deze weldaad aan uw dienaar beloofd. ²⁷ Begin dan, van nu af, het huis van uw dienaar te zegenen, opdat het voor altijd bestendig zij voor uw aanschijn. Want wat Gij hebt gezegend, o Jahweh, is gezegend in eeuwigheid!.

18

¹ Daarna versloeg David de Filistijnen. Hij onderwierp ze, en ontnam hun Gat met onderhorige steden. ² Ook de Moabieten versloeg hij; sindsdien waren de Moabieten aan David schatplichtig. ³ Vervolgens versloeg hij Hadadézer, den koning van Soba, te Chamat, juist toen deze op weg was, zijn zegeteken aan de rivier de Eufraat op te richten. ⁴ David ontnam hem duizend strijdwagens, zeventuizend van zijn ruiters en tienduizend man van zijn voetvolk, en van alle paarden, op honderd na, sneed hij de pezen door. ⁵ En daar de Arameëen van Damascus koning Hadadézer van Soba te hulp waren gekomen, doodde David van de Arameëen twee en twintigduizend man. ⁶ Hij stelde in Aram van Damascus stadhouders aan, en het werd aan David schatplichtig. Zo werd David op al zijn tochten door Jahweh geholpen. ⁷ De gouden schilden,

die Hadadézers soldaten droegen, maakte David buit, en bracht ze naar Jerusalem, ⁸ terwijl hij uit Tibchat en Koen, twee steden van Hadadézer, een zeer grote hoeveelheid koper meenam; daarvan maakte Salomon de koperen zee, de zuilen en de koperen vaten. ⁹ Toen Tóoe, de koning van Chamat, vernam, dat David de gehele legermacht van Hadadézer, den koning van Soba, had verslagen, ¹⁰ zond hij zijn zoon Hadoram naar David, om hem te groeten en geluk te wensen met zijn overwinning op Hadadézer. Hadadézer was namelijk een tegenstander van Tóoe. Hadoram bracht gouden, zilveren en koperen voorwerpen mede, ¹¹ en ook deze wijdde David aan Jahweh, zoals hij gedaan had met het zilver en goud, dat hij buitgemaakt had op alle volken: op Edom, Moab, de Ammonieten, de Filistijnen en de Amalekieten. ¹² Absjai, de zoon van Seroeja, versloeg achttien duizend Edomieten in het Zoutdal. ¹³ David stelde in heel Edom stadhouders aan, zodat heel Edom aan David bleef. Zo werd David op al zijn tochten door Jahweh geholpen. ¹⁴ David regeerde dus over geheel Israël, en handelde met heel zijn volk naar wet en recht. ¹⁵ Joab, de zoon van Seroeja, stond over het leger; Jehosjafat, de zoon van Achiloed, was kanselier; ¹⁶ Sadok, de zoon van Achitoeb, en Abimélek, de zoon van Ebjatar, waren priesters; Sjawsja was geheimschrijver; ¹⁷ Benaja, de zoon van Jehodaja, ging over de Kretenzen en Peletiërs; de zonen van David waren de voornaamste raadgevers van den koning.

19

¹ Toen enige tijd later Nachasj, de koning der Ammonieten, te overlijden kwam, en door zijn zoon werd opgevolgd, ² dacht David: Laat mij vriendschappelijke betrekkingen aanknopen met Chanoen, den zoon van Nachasj, zoals zijn vader dat met mij heeft gedaan. Daarom liet David hem door enige afgevaardigden zijn deelneming betuigen met zijn vader. Maar toen de afgevaardigden van David in het land der Ammonieten waren aangekomen, om Chanoen hun deelneming te betuigen, ³ zeiden de hooggeplaatste Ammonieten tot Chanoen: Denkt gij, dat David uw vader wil eren, omdat hij u zijn deelneming laat betuigen? Neen, zijn mensen zijn alleen maar bij u gekomen, om het land te verspieden, zijn geheimen te achterhalen, en het later te kunnen veroveren. ⁴ Daarop liet Chanoen de afgevaardigden van David gevangen nemen en scheren, hun kleding halverwege, tot aan de dijen, afknippen, en stuurde ze zo weg. ⁵ Toen dat aan David bekend werd, zond hij die zwaar beledigde mannen boden tegemoet, en liet hun zeggen: Blijft in Jericho, tot uw baard weer is aangegroeid, en komt dan terug. ⁶ Daar de Ammonieten wel begrepen, dat zij het bij David verbruid hadden, besteedden Chanoen en de Ammonieten duizend talenten zilver, om strijdwagens en ruiters te huren van Aram Naharáim, Aram Maäka en Soba, ⁷ en kregen de beschikking over twee en dertigduizend strijdwagens en over den koning van Soba met zijn leger. Dezen rukten uit en sloegen hun kamp op voor Medeba, terwijl ook de Ammoni-

eten hun woonplaatsen verlieten, en gezamenlijk ten strijde trokken. ⁸ Toen David dat vernam, zond hij Joab met heel zijn leger en het keurkorps er op uit. ⁹ Ook de Ammonieten rukten uit, en stelden zich op voor de poort van hun stad, terwijl de koningen, die te hulp gekomen waren, een afzonderlijke groep vormden in het open veld. ¹⁰ Daar Joab bemerkte, dat hem zowel van voren als van achteren een aanval dreigde, koos hij een deel van Israëls krijgers uit, en stelde die op tegen de Arameën, ¹¹ terwijl hij de rest van het krijgsvolk aan zijn broer Absjai toevertrouwde. Dezen stelden zich op tegen de Ammonieten. ¹² Hij zeide: Als de Arameën mij te sterk worden, moet gij mij helpen; worden de Ammonieten u te sterk, dan zal ik u te hulp komen. ¹³ Wees flink, en laat ons dapper zijn voor ons volk en onzen God, en Jahweh zal doen wat Hem goeddunkt. ¹⁴ Daarop bond Joab met zijn manschappen de strijd aan met de Arameën, en dezen sloegen voor hen op de vlucht. ¹⁵ En toen de Ammonieten bemerkten, dat de Arameën gevlucht waren, sloegen ook zij op de vlucht voor Joabs broer Absjai, en trokken zich terug in de stad. Toen keerde Joab naar Jerusalem terug. ¹⁶ Toen de Arameën zagen, dat zij door Israël waren verslagen, lieten zij zelfs de Arameën van de overzijde van de Rivier uitrukken onder aanvoering van Sjofak, den legeroverste van Hadadézer. ¹⁷ Toen David dit vernam, riep hij geheel Israël op, en trok de Jordaan over. Hij stootte op hen, en stelde zich tegen hen te weer. Toen David zich tegen de Arameën

te weer had gesteld, raakten zij slaags met hem, ¹⁸maar moesten voor Israël wijken. En David doo-
dde zeventuizend paarden van de Arameën en
veertigduizend man voetvolk; ook Sjofak, de leg-
eroverste, werd gedood. ¹⁹Nu begrepen allen, die
van Hadadézer afhankelijk waren, dat ze het tegen
Israël moesten afleggen; ze sloten dus vrede met
David en onderwierpen zich. Voortaan wachtte
Aram zich wel, om nog eens de Ammonieten te
helpen.

20

¹ Bij de jaarwisseling, de tijd, waarop de konin-
gen gewoonlijk te velde trekken, bracht Joab de
legermacht in het veld. Hij verwoestte het land
der Ammonieten, rukte op, en sloeg het beleg
rond Rabba; David zelf was echter in Jerusalem
achtergebleven. Toen Joab Rabba veroverd en
met de grond gelijk had gemaakt, ² nam David
Milkom de kroon van het hoofd, die een talent aan
goud woog, en waarin een kostbare steen zat, en
droeg hem voortaan zelf; bovendien sleepte hij
een ontzaglijke buit uit de stad. ³ Ook haar burgers
voerde hij weg; hij gebruikte ze aan de zaag, de
ijzeren houwelen en de bijlen. Zo deed David
met alle steden der Ammonieten. Daarna keerde
David met heel het leger naar Jerusalem terug.
⁴ Later kwam het in Gézer tot een gevecht met de
Filistijnen. Bij die gelegenheid versloeg Sibbekai,
de Choesjatiet, een zekeren Sipai, die tot de Re-
faïeten behoorde. Zo werden ze onderworpen.
⁵ Toen de strijd met de Filistijnen weer losbarstte,
versloeg Elchanan, de zoon van Jaïr, een zekeren

Lachmi, een broer van Goliat uit Gat, ofschoon de schacht van zijn lans gelijk een weversboom was. ⁶ En toen er weer oorlog uitbrak in Gat, was er een reus, die zes vingers en zes tenen had, in het geheel dus vier en twintig. Ook hij behoorde tot de Refaïeten. ⁷ Toen hij Israëel uitlachte, sloeg Jehonatan, de zoon van Sjimi, den broer van David, hem neer. ⁸ Deze waren allen Refaïeten; zij vielen door de hand van David en zijn manschappen.

21

¹ Eens stond er een tegenstander tegen Israëel op, die David aanspoorde, een volkstelling te houden in Israëel. ² En David gaf aan Joab en aan de hoofden van het volk bevel: Gaat de bevolking van Israëel tellen van Beër-Sjéba af tot Dan toe, en brengt me de uitslag; ik wil weten hoe talrijk het volk is. ³ Joab antwoordde: Heer koning, moge Jahweh het volk nog honderdmaal talrijker maken! Ze zijn toch allen mijn heer en koning onderdanig? Waarom wil mijn heer en koning dat nagaan; waarom wil hij een schuld laden op Israëel? ⁴ Daar hij zich echter tegen het bevel des konings niet kon verzetten, ging Joab heen, kwam na een rondreis door geheel Israëel te Jerusalem terug, ⁵ en deelde de uitslag van de volkstelling aan David mede: Israëel telde in het geheel een millioen honderdduizend, en Juda vierhonderd zeventigduizend weerbare mannen. ⁶ Bij Levi en Benjamin had hij echter geen telling gehouden; zo was Joab tegen het bevel van den koning gekant. ⁷ Omdat deze geschiedenis aan God mishaaide, strafte Hij Israëel. ⁸ En David riep tot God: Ik heb

zwaar gezondigd met wat ik gedaan heb; ach, vergeef de zonde van uw dienaar, want ik ben dwaas geweest. ⁹ Toen sprak Jahweh tot Gad, den ziener van David: ¹⁰ Ga aan David zeggen: Zo spreekt Jahweh! Drie dingen leg Ik u voor, waar ge een keus uit kunt maken; daarmee zal Ik u straffen! ¹¹ Zo kwam Gad bij David en zeide tot hem: Zo spreekt Jahweh! Gij kunt kiezen: ¹² ofwel drie jaar lang hongersnood; ofwel drie maanden lang vluchten voor uw vijanden, waarbij het zwaard van uw vijanden u achterhalen zal; ofwel drie dagen lang het zwaard van Jahweh, namelijk een pest in het land, terwijl de engel van Jahweh in heel het gebied van Israël verderf zaait. Bedenk u en overleg, wat ik moet antwoorden aan Hem, die mij zendt. ¹³ Toen zeide David tot Gad: Ik weet geen raad; maar ik wil toch liever vallen in de hand van Jahweh, wiens barmhartigheid groot is, dan in de hand van mensen! ¹⁴ Daarom liet Jahweh de pest los op Israël, waardoor van Israël zeventigduizend mensen stierven. ¹⁵ Ook naar Jerusalem zond God den engel, om er verderf te stichten. (b) Toen kreeg Jahweh spijt over het onheil, en Hij sprak tot den verderfengel: Genoeg nu; trek nu uw hand terug! De engel van Jahweh bevond zich toen nabij de dorsvloer van Ornan, den Jeboesiet. ¹⁶ David had de ogen opgeslagen en den engel van Jahweh tussen hemel en aarde zien staan, met een getrokken zwaard in de hand, dat hij over Jerusalem zwaaide. In zakken gehuld, viel David met de oudsten voorover, ¹⁷ en riep tot God: Ik heb bevel gegeven, een volkstelling te houden; ik heb gezondigd, ik deed verkeerd;

maar wat hebben deze schapen voor schuld? Jahweh mijn God, keer liever uw hand tegen mij en tegen het huis van mijn vader; laat het geen ramp worden voor uw volk! ¹⁸ Nu sprak de engel van Jahweh tot Gad: Zeg aan David, dat hij voor Jahweh een altaar gaat oprichten op de dorsvloer van Ornan, den Jeboesiet. ¹⁹ Op het woord van Gad ging David op weg, zoals Jahweh het bevolen had. ²⁰ Toen Ornan, die juist de tarwe aan het dorsen was, zich omkeerde, had hij den engel gezien en zich met zijn vier kinderen geborgen. ²¹ Daar kwam David op Ornan toe. Toen Ornan opkeek, en David zag, verliet hij de dorsvloer en boog zich voor David neer tot op de grond. ²² En David zeide tot Ornan: Sta mij het terrein van de dorsvloer af; ik wil er een altaar voor Jahweh op bouwen. Ge moet het mij voor de volle prijs afstaan, opdat de plaag van het volk moge wijken. ²³ Nu sprak Ornan tot David: Laat mijn heer en koning nemen en doen wat hem goed dunkt! Daar staan de runderen voor het brandoffer, de dorssleden voor brandhout, en de tarwe voor spijsoffers; dat alles sta ik u af. ²⁴ Maar koning David sprak tot Ornan: Neen, kópen wil ik het, en wel voor de volle prijs; ook wil ik voor Jahweh niet iets wegnemen, wat u toebehoort, en brandoffers opdragen, die mij niets kosten. ²⁵ David betaalde toen aan Ornan voor het terrein een waarde van zeshonderd gouden sikkels. ²⁶ Hij liet daar een altaar voor Jahweh oprichten, droeg brandoffers op en dankoffers, en toen hij Jahweh aanriep, antwoordde Hij hem door het vuur, dat Hij uit de hemel op het brandoffer liet neerdalen. ²⁷ Daarop gaf Jahweh den

engel een bevel, en hij trok zijn zwaard terug in de schede. ²⁸ Daar David bij die gelegenheid ondervonden had, dat Jahweh hem verhoorde op de dorsvloer van Ornan, den Jeboesiet, begon hij daar te offeren. ²⁹ De tabernakel van Jahweh met het brandofferaltaar, die Moses in de woestijn had vervaardigd, bevond zich toenmaals wel op de hoogte van Gibon, ³⁰ maar David waagde het niet meer, God daar te gaan vereren: zo'n ontzag had hij gekregen voor het zwaard van den engel van God.

22

¹ Daarom besliste David: Dit is voortaan het huis van Jahweh, den Heer, en het brandofferaltaar van Israël. ² Nu bepaalde David, dat men de vreemdelingen moest oproepen, die in het land Israël woonden; en hij nam hen in dienst als steenhouwers, om steenblokken te houwen voor de bouw van de tempel van God. ³ Ook bracht David een grote voorraad ijzer bijeen voor de nagels van de poortdeuren en de krammen, benevens een onoverzienbare hoeveelheid koper; ⁴ daarenboven ontelbare ceders, die door de Sidoniërs en Tyriërs in grote hoeveelheden aan David werden geleverd. ⁵ David dacht namelijk: Mijn zoon Salomon is nog jong en tener, en de tempel, die voor Jahweh gebouwd wordt, moet zo groots zijn, dat hij in alle landen bekend en beroemd wordt; laat mij dus alvast de voorbereidende maatregelen treffen. Zo trof David voor zijn dood ontzaglijke voorbereidingen. ⁶ Hij riep zijn zoon Salomon bij zich en gaf hem de opdracht,

een tempel te bouwen voor Jahweh, den God van Israël. ⁷ En David zeide tot Salomon: Mijn zoon, ik ben zelf van plan geweest, een tempel te bouwen voor de Naam van Jahweh, mijn God. ⁸ Maar ik kreeg van Jahweh ten antwoord: Gij hebt veel bloed vergoten en zware oorlogen gevoerd. Gij kunt geen tempel bouwen voor mijn Naam; daarvoor hebt ge voor mijn aanschijn te veel bloed ter aarde gestort. ⁹ Zie, een zoon wordt u geboren, die een vreedzaam mens zal zijn; en Ik zal zorgen, dat al zijn vijanden in het rond hem met vrede laten. Want Salomon zal zijn naam zijn, en vrede en rust zal Ik tijdens zijn regering aan Israël schenken. ¹⁰ Hij is het, die een tempel zal bouwen voor mijn Naam. Hij zal mijn zoon zijn, en Ik een vader voor hem. Ik zal zijn koningstroon in Israël voor altijd bestendigen. ¹¹ Welnu dan, mijn zoon, moge Jahweh met u zijn, en moogt gij er in slagen, een tempel te bouwen voor Jahweh, uw God, zoals Hij het over u heeft beloofd. ¹² Ja, Jahweh moge u wijsheid geven en doorzicht, wanneer Hij u aanstelt over Israël, om de wet te onderhouden van Jahweh, uw God. ¹³ Want dan alleen zult ge slagen, als ge de wetten en voorschriften onderhoudt, die Jahweh voor Israël aan Moses gegeven heeft. Wees kloek en sterk; vrees niet en laat u niet afschrikken. ¹⁴ Zie, met al mijn zwoegen heb ik voor de tempel van Jahweh honderdduizend talenten goud bijeengebracht, een millioen talenten zilver, en een hoeveelheid koper en ijzer zo groot, dat ze niet te berekenen valt. Ook heb ik een voorraad hout en stenen opgeslagen, die ge zelf nog kunt aanvullen. ¹⁵ Bovendien hebt ge

de beschikking over een groot aantal werklieden, steenhouwers, metselaars en timmerlieden, en over een ontelbaar aantal kunstenaars ¹⁶ voor de meest verschillende bewerking van goud, zilver, koper en ijzer. Welnu dan, sla de hand aan het werk, en moge Jahweh met u zijn! ¹⁷ Verder gaf David aan alle overheden van Israël bevel, zijn zoon Salomon te helpen. ¹⁸ Hij sprak: Jahweh, uw God, is met u; Hij heeft gezorgd, dat gij langs alle kanten met rust wordt gelaten. Want Hij heeft de bewoners van het land aan mij overgeleverd, zodat het land aan Jahweh en zijn volk onderworpen is. ¹⁹ Richt thans dus uw hart en uw geest op de dienst van Jahweh, uw God; slaat de hand aan het werk, en bouwt een heiligdom voor Jahweh, den Heer, opdat de verbondsark van Jahweh en de heilige Godgewijde vaten kunnen worden overgebracht naar de tempel, die voor de Naam van Jahweh zal worden gebouwd.

23

¹ Toen David oud was geworden en hoogbejaard, verhief hij zijn zoon Salomon tot koning van Israël, ² en riep alle bestuurders van Israël met de priesters en levieten bijeen. ³ En toen de levieten boven de dertig jaar waren geteld, bleek het aantal mannelijke personen acht en dertigduizend te bedragen. ⁴ En David beval, dat vier en twintigduizend van hen zouden worden belast met de dienst in het heiligdom van Jahweh, dat zesduizend zouden worden aangesteld als beambten en rechters, ⁵ en dat vierduizend Jahweh zouden loven op de instrumenten, die

hij daartoe had laten vervaardigen. ⁶ Bovendien deelde David hen in groepen in, naar gelang ze afstamden van Gersjon, Kehat en Merari, de zonen van Levi. ⁷ De zonen van Gersjon waren Ladan en Sjimi. ⁸ De zonen van Ladan waren Jechiël, het opperhoofd, met Zetam en Joël, in het geheel drie; ⁹ die van Sjimi waren Sjelomit, Chaziël en Haran, in het geheel drie. Dit waren de familiehoofden van het geslacht Ladan. ¹⁰ De zonen van Sjimi waren Jáchat, Zina, Jeöesj en Beria; dit waren de zonen van Sjimi, in het geheel vier. ¹¹ Jáchat was het opperhoofd, en Zina de tweede; Jeöesj en Beria werden in hun familie als een ambtsgroep gerekend, omdat ze weinig kinderen hadden. ¹² De zonen van Kehat waren Amram, Jishar, Chebron en Oezziël, in het geheel vier. ¹³ De zonen van Amram waren Aäron en Moses. Aäron zelf en zijn afstammelingen waren voor immer afgezonderd en voor de hoogheilige bediening gewijd, om voor altijd offers op te dragen aan Jahweh, Hem te dienen en in zijn Naam te zegenen. ¹⁴ Moses was de man Gods, maar de zonen van Moses werden weer tot de stam der levieten gerekend. ¹⁵ Het waren Gersjom en Eliézer. ¹⁶ De zoon van Gersjom was Sjeboeël, een opperhoofd; ¹⁷ die van Eliézer was Rechabja, eveneens een opperhoofd. Eliézer zelf had geen andere kinderen, maar Rechabja had er zeer veel. ¹⁸ De zoon van Jishar was Sjelomit, een opperhoofd. ¹⁹ De zonen van Chebron waren Jeri-jáhoe, het opperhoofd, Amarja, de tweede, Jachaziël de derde, Jekamam de vierde. ²⁰ De zonen van Oezziël waren Mika, het opperhoofd,

en Jissji-ja, de tweede. ²¹ De zonen van Merari waren Machli en Moesji. De zonen van Machli waren Elazar en Kisj. ²² Elazar stierf zonder zonen na te laten; hij had alleen maar dochters, die door hun neven, de zonen van Kisj, werden gehuwd. ²³ De zonen van Moesji waren Machli, Éder en Jeremot, in het geheel drie. ²⁴ Dit waren dus de familiehoofden boven de dertig jaar van de gemonsterde levietische families, die met name en persoonlijk waren aangewezen, om de dienst te verrichten in de tempel van Jahweh. ²⁵ David bepaalde: Nu Jahweh, de God van Israël, zijn volk rust heeft geschonken, en voor altijd in Jerusalem woont, ²⁶ behoeven de levieten niet meer de tabernakel te dragen met heel zijn toebehoren voor de eredienst. ²⁷ Later werd volgens de laatste aanwijzingen van David het aantal levieten berekend van twintig jaar af en ouder. ²⁸ Nu konden zij de zonen van Aäron behulpzaam zijn bij de dienst in het huis van Jahweh, door het toezicht op de voorhoven en zalen, het rein houden van alle gewijde voorwerpen, en het verrichten van de andere werkzaamheden die in het huis Gods te doen vielen. ²⁹ Bovendien moesten ze zorgen voor de toonbroden, de meelbloem voor het spijsoffer, en de ongezuurde vladen, voor het bakwerk en de mengsels, en voor alle inhouds- en lengtematen. ³⁰ Verder moesten ze elke morgen, en 's avonds eveneens, gereed staan, om Jahweh lof en dank te zingen. ³¹ Daarenboven moesten ze zorgen voor al wat er nodig was voor de brandoffers, die aan Jahweh werden opgedragen op sabbatten, nieuwe manen en hoogtijden, opdat er voort-

durend zoveel aan Jahweh werden opgedragen, als voorgeschreven was. ³² Zo moesten ze de dienst waarnemen bij de openbaringstent en bij het Heilige, en hun broeders, de zonen van Aäron, behulpzaam zijn bij de dienst in het huis van Jahweh.

24

¹ Ook de zonen van Aäron werden in groepen ingedeeld. De zonen van Aäron waren Nadab, Abihoe, Elazar en Itamar. ² Nadab en Abihoe stierven eerder dan hun vader, en lieten geen kinderen na, zodat alleen Elazar en Itamar als priesters dienst deden. ³ Ze werden volgens hun ambtsbezigheden in groepen ingedeeld door David, en door Sadok, die van Elazar stamde, en door Achimélek, die van Itamar stamde. ⁴ Het bleek, dat het aantal familiehoofden, die van Elazar afstamden, groter was dan dat van de afstammelingen van Itamar. Daarom werden ze in deze verhouding ingedeeld, dat er op zestien familiehoofden, die van Elazar afstamden, acht van Itamar stonden. ⁵ De indeling zelf geschiedde door het lot, beurt om beurt; want er waren zowel onder de afstammelingen van Elazar als onder die van Itamar heilige en door God begenadigde bestuurders. ⁶ De geheimschrijver Sjemaja, de zoon van Netanel en eveneens een leviet, schreef ze op, in tegenwoordigheid van den koning, van de bestuurders, den priester Sadok, Achimélek den zoon van Ebjatar, en de familiehoofden der priesters en levieten. Telkens werd er om beurten één familie van Itamar en twee van Elazar door het lot aangewezen. ⁷ Het

eerste lot viel op Jehoarib, het tweede op Jedaja, ⁸ het derde op Charim, het vierde op Seorim, ⁹ het vijfde op Malki-ja, het zesde op Mi-jamin, ¹⁰ het zevende op Hakkos, het achtste op Abi-ja, ¹¹ het negende op Jesjóea, het tiende op Sjekanjáhoe, ¹² het elfde op Eljasjib, het twaalfde op Jakim, ¹³ het dertiende op Choepa, het veertiende op Jesjebab, ¹⁴ het vijftiende op Bilga, het zestiende op Immer, ¹⁵ het zeventiende op Chezir, het achttiende op Happisses, ¹⁶ het negentiende op Petachja, het twintigste op Jecheskel, ¹⁷ het een en twintigste op Jakin, het twee en twintigste op Gamoel, ¹⁸ het drie en twintigste op Delajáhoe, het vier en twintigste op Maäzjáhoe. ¹⁹ Dit was de indeling volgens hun ambtsbezigheden, die hierin bestonden, dat zij het heiligdom van Jahweh zouden betreden naar de verordeningen, die hun stamvader Aäron op bevel van Jahweh, den God van Israël, had uitgevaardigd. ²⁰ Wat de overige levieten betreft: De zonen van Amram waren Sjoebaël en Rechabjáhoe; die van Sjoebaël was Jechdejáhoe; ²¹ die van Rechabjáhoe was het opperhoofd Jissji-ja. ²² De zoon van Jishar was Sjelomot, die van Sjelomot was Jáchat. ²³ De zonen van Chebron waren Jeri-jáhoe het opperhoofd; Amarjáhoe, de tweede; Jachaziël, de derde; en Jekamam, de vierde. ²⁴ De zoon van Oezziël was Mika; de zoon van Mika was Sjamir; ²⁵ de broer van Sjamir was Jissji-ja. De zoon van Jissji-ja was Zekarjáhoe. ²⁶ De zonen van Merari waren Machli en Moesji. ²⁷ De zonen van Merari, langs zijn zoon Jaäzi-jáhoe, waren Sjoham, Zakkoer en

Ibri. ²⁸ De zoon van Machli was Elazar; deze had geen kinderen. ²⁹ Van Kisj: de zoon van Kisj was Jerachmeël. ³⁰ De zonen van Moesji waren Machli, Éder en Jerimot. Dit waren de verschillende families der levieten. ³¹ Zij wierpen evengoed het lot als hun broeders, de zonen van Aäron, en wel in tegenwoordigheid van den koning, van Sadok en Achimélek en van de familiehoofden der priesters en levieten. En de mindere families deden het evengoed als de voornamere.

25

¹ De zonen van Asaf, Heman en Jedoetoen werden door David en de legeroversten aangewezen, om op de citers, harpen en cymbalen te spelen. Hier volgt een opsomming van hen, die met deze tak van dienst werden belast. ² De groep van Asaf: Zakkoer, Josef, Netanja, Asjaréla; het waren de zonen van Asaf, die onder leiding van Asaf de door den koning voorgeschreven muziek vol begeestering moesten uitvoeren. ³ De groep van Jedoetoen: Gedaljáhoe, Soeri, Jesjajáhoe, Chasjabjáhoe en Mattitjáhoe, in het geheel zes zonen van Jedoetoen, die onder leiding van hun vader Jedoetoen bij het loven en prijzen van Jahweh vol begeestering de citer moesten spelen. ⁴ De groep van Heman: Boekki-jáhoe, Mattanjáhoe, Oezziël, Sjeboeël, Jerimot, Chananja, Chanani, Elijáta, Gid-dalti, Romamti-Ézer, Josjbekásja, Mallóti, Hotir en Machaziot, zonen van Heman; ⁵ ze waren allen zonen van Heman, den ziener, die den koning Gods woorden vertolkte; want om zijn aanzien te verhogen, had God aan Heman veertien zonen

en drie dochters geschonken. ⁶ Naar koninklijke verordening moesten ze allen onder leiding van hun vader Asaf, Jedoetoen en Heman met cymbalen, harpen en citers in het heiligdom van Jahweh de liederen begeleiden bij de eredienst in het huis van God. ⁷ Hun ambtgenoten meegerekend, die in de liederen van Jahweh waren geoefend, telden ze in het geheel tweehonderd acht en tachtig kunstenaars. ⁸ Om hun beurt vast te stellen wierpen zij het lot, de minderen evengoed als de voornamen, de deskundigen evengoed als de leerlingen. ⁹ Het eerste lot viel op Josef, met zijn zonen en broeders twaalf man; het tweede op Gedaljáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁰ het derde op Zakkoer, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹¹ het vierde op Jisri, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹² het vijfde op Netanjáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹³ het zesde op Boekki-jáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁴ het zevende op Jesjaréla, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁵ het achtste op Jesjajáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁶ het negende op Mat-tanjáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁷ het tiende op Sjimi, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁸ het elfde op Azarel, met zijn zonen en broeders twaalf man; ¹⁹ het twaalfde op Chasjabja, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁰ het dertiende op Sjoebaël, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²¹ het veertiende op Mattitjáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²² het vijftiende op Jeremot, met zijn zo-

nen en broeders twaalf man; ²³ het zestiende op Chananjáhoe, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁴ het zeventiende op Josjbekásja, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁵ het achttiende op Chanani, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁶ het negentiende op Mallóti, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁷ het twintigste op Elijáta, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁸ het een en twintigste op Hotir, met zijn zonen en broeders twaalf man; ²⁹ het twee en twintigste op Giddalti, met zijn zonen en broeders twaalf man; ³⁰ het drie en twintigste op Machaziot, met zijn zonen en broeders twaalf man; ³¹ het vier en twintigste op Romamti, met zijn zonen en broeders twaalf man.

26

¹ Wat de groepen der poortwachters betreft: Tot de Korachieten behoorde Mesjelemjáhoe, de zoon van Kore, den zoon van Ebjasaf. ² De zonen van Mesjelemjáhoe waren: Zekarjáhoe de oudste; Jediaël, de tweede; Zebadjáhoe, de derde; Jatniël, de vierde; ³ Elam, de vijfde; Jehochanan, de zesde; Eljehoënai, de zevende. ⁴ De zonen van Obed-Edom waren Sjemaja, de oudste; Jehozabad, de tweede; Joach, de derde; Sakar, de vierde; Netanel, de vijfde; ⁵ Ammiël, de zesde; Jissakar, de zevende; Peöelletai, de achtste; zo was hij door Jahweh gezegend! ⁶ Zijn zoon Sjemaja kreeg kinderen, die familiehoofden werden; want het waren kloeke mannen. ⁷ Het waren Otni, Refaël, Obed, Elzabad en Achjo, kloeke mannen;

bovendien Elihoe en Semakjáhoe. ⁸ Met hun zonen en broeders, twee en zestig in getal, waren het allen afstammelingen van Obed-Edom; kloeke mannen, voor hun ambt berekend. ⁹ Ook Mesjalemjáhoe had zonen en broeders, kloeke mannen, in het geheel achttien. ¹⁰ Tot de Merarieten behoorde Chosa. Zijn zonen waren Sjimri, het opperhoofd, die door zijn vader als opperhoofd aangesteld was, ofschoon hij niet de oudste was; ¹¹ Chilki-jáhoe was de tweede; Tebaljáhoe, de derde; Zekarjáhoe, de vierde; in het geheel had Chosa zestien zonen en broeders. ¹² De familiehoofden van deze groepen poortwachters kregen een taak toegewezen in de dienst van het huis van Jahweh, evenals hun andere stamgenoten. ¹³ Om de verschillende poorten werd door de families het lot geworpen, door de mindere evengood als door de voorname. ¹⁴ Het oosten werd door het lot toegewezen aan Sjelemj hoe. Ook voor zijn zoon Zekarjáhoe, een verstandig raadsman, werd het lot geworpen; zijn lot viel op het noorden. ¹⁵ Obed-Edom lootte het zuiden, zijn zonen het magazijn. ¹⁶ Chosa lootte twee wachtposten naast elkaar in het westen bij de Sjalléketpoort aan de helling. ¹⁷ Aan de oostkant stonden de hele dag zes levieten, aan de noordkant vier, aan de zuidkant vier, bij de magazijnen telkens twee, ¹⁸ en bij de bijgebouwen aan de westkant vier aan de weg en twee bij de gebouwen. ¹⁹ Dit waren de groepen poortwachters uit de geslachten Kore, en Merari. ²⁰ Hun andere levietische stamgenoten beheerden de schatten van het huis Gods en de kostbare verzameling wijgeschenken. ²¹ De zoon

van Ladan, den Gersjoniet, die met ladaniëtische familiehoofden door Ladan van Gersjon afstamde, was Jechiël. ²² De zonen van Jechiël waren Zetam en zijn broeder Joël. Dezen beheerden de schatten van het huis van Jahweh. ²³ Onder de afstammelingen van Amram, Jishar, Chebron en Oezziël, ²⁴ had Sjeboeël, een nakomeling van Gersjom, den zoon van Moses, het oppertoezicht op de voorraden. ²⁵ De zoon van zijn neef Eliézer was Rechabjáhoe; de zoon van Rechabjáhoe was Jesjajáhoe; die van Jesjajáhoe was Joram; die van Joram was Zikri; die van Zikri was Sjelomit. ²⁶ Deze Sjelomit beheerde met zijn broeders heel de kostbare verzameling wijgeschenken, die koning David, de familiehoofden, de hoofden van duizend en van honderd, en de legeraanvoerders aan Jahweh gewijd hadden, ²⁷ en die ze uit de oorlogsbuit als heilige gave hadden afgezonderd, om er het huis van Jahweh mee te verrijken. ²⁸ Ook alle wijgeschenken van den ziener Samuël, en van Saul den zoon van Kisj, en van Abner den zoon van Ner, en van Joab den zoon van Seroeja, kortom alle wijgeschenken werden beheerd door Sjelomit en zijn broeders. ²⁹ Van de familie Jishar hadden Kenanjáhoe en zijn zonen een wereldlijk ambt in Israël: ze waren ambtenaren en rechters. ³⁰ Van de familie Chebron waren Chasjabjáhoe en zijn stamgenoten, zeventienhonderd kloeke mannen, belast met het bestuur van Israël, westelijk van de Jordaan, zowel voor alle aangelegenheden van Jahweh als voor de dienst des konings; ³¹ van de familie Chebron was Jeri-ja het hoofd van de geslachten en families, die van Chebron stamden.

In het veertigste jaar van Davids regering werd er bij dezen een onderzoek ingesteld, en ze bleken over kloeke mannen te beschikken in Jazer van Gilad. ³² Ook zijn stamgenoten waren kloeke mannen, zeven en twintighonderd familiehoofden in het geheel. Koning David belastte hen met het bestuur van de stam Ruben en Gad en de halve stam Manasse, voor alle aangelegenheden van God en den koning.

27

¹ Hier volgt een opsomming van de israëlietische familiehoofden, de aanvoerders van duizend en honderd, met hun beambten, die den koning dienden in alle aangelegenheden der legerkorpsen, welke alle maanden van het jaar maandelijks in en uitrukten. Elk korps telde vier en twintigduizend man. ² Het eerste korps voor de eerste maand stond onder Jasjobam, den zoon van Zabiël; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ³ Hij stamde af van de zonen van Fáres, en was het hoofd van alle legeraanvoerders van de eerste maand. ⁴ Het korps voor de tweede maand stond onder Dodai, uit de familie Achóach. De aanvoerder van zijn korps was Miklot; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ⁵ De legeraanvoerder voor de derde maand was Benajáhoe, de zoon van Jehojada, den opperpriester; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ⁶ Deze Benajáhoe was een van de dertig helden en aanvoerder van de Dertig; over zijn korps ging zijn zoon Ammizabad. ⁷ De vierde voor de vierde maand was Asaël, de broer van Joab. Hij werd opgevolgd

door zijn zoon Zebadja; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ⁸ De vijfde voor de vijfde maand was de vorst Sjamhoet van de familie Zara; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ⁹ De zesde voor de zesde maand was Ira, de zoon van Ikkesj uit Tekóa; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹⁰ De zevende voor de zevende maand was Chéles uit Bet-Pélet, die van Efraïm stamde; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹¹ De achtste voor de achtste maand was Sibbekai van de familie Choesja uit het geslacht van Zara; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹² De negende voor de negende maand was Abiézer uit Anatot, de Benjamiet; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹³ De tiende voor de tiende maand was Maharai uit Netofa, uit het geslacht Zara; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹⁴ De elfde voor de elfde maand was Benaja uit Piraton, die van Efraïm stamde; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹⁵ De twaalfde voor de twaalfde maand was Cheldai uit Netofa, die van Otniël stamde; zijn korps telde vier en twintigduizend man. ¹⁶ De hoofden van de stammen Israëls waren: Eliézer, de zoon van Zikri, van de stam Ruben; Sjefatjáhoe, de zoon van Maäka, van de stam Simeon; ¹⁷ Chasjabja, de zoon van Kemoëel, van de levieten, en Sadok van de aäronieten; ¹⁸ Elihoe, een van Davids broers, van de stam Juda; Omri, de zoon van Mikaël, van de stam Issakar; ¹⁹ Jisjmajáhoe, de zoon van Obadjáhoe, van Zabulon; Jerimot, de zoon van Azriël, van Neftali; ²⁰ Hosjéa, de zoon van Azazjáhoe, van de zonen van Efraïm; Joël, de zoon van Pedajáhoe,

van de halve stam Manasse; ²¹ Jiddo, de zoon van Zekarjáhoe, van de helft van Manasse in Gílad; Jaäsiël, de zoon van Abner, van Benjamin; ²² Azarel, de zoon van Jerocham, van Dan. Dit waren de stamhoofden van Israëel. ²³ Het aantal van hen, die onder de twintig jaar waren, heeft David niet laten opnemen, omdat Jahweh beloofd had, de zonen Israëls zo talrijk te maken als de sterren aan de hemel. ²⁴ Wel was Joab, de zoon van Seroeja, begonnen met een volkstelling, maar omdat er tengevolge van deze poging een ramp over Israëel was gekomen, kwam hij niet klaar. Daarom is dat aantal ook niet opgenomen in het boek der kronieken van koning David. ²⁵ De schatten des konings werden beheerd door Azmawet, den zoon van Adiël; de bezittingen op het land, in de steden, de dorpen en de vestingen door Jehonatan, den zoon van Oezzi-jáhoe. ²⁶ Opzichter van de landarbeiders, die de grond bewerkten, was Ezri, de zoon van Keloeb. ²⁷ Over de wijngaarden ging Sjimi uit Rama; over de voorraden in de wijngaarden en de wijnkelders ging Zabdi, de Sjifmiet. ²⁸ Over de olijf- en moerbeiplantingen in de Sjefela ging Báal-Chanan uit Gader, over de voorraden Joasj. ²⁹ Het vee, dat in de Sjaronvlakte weidde, werd verzorgd door Sjitrai uit Sjaron; het vee in de dalen door Sjafat, den zoon van Adlai. ³⁰ Voor de kamelen zorgde Obil, de Jisjmaëliet; voor de ezels Jechdejáhoe uit Meronot; ³¹ voor de schapen Jaziz van de stam Hagri. Al dezen beheerden de bezittingen van koning David. ³² Jonatan, een oom van David en een kundig man, was raadsman en geheimschrijver; Jechiël was belast met

de opvoeding der koningskinderen. ³³ Achitófel was eveneens koninklijk raadsman, en Choesjai, van de familie Arki, de vertrouwensman van den koning. ³⁴ Na Achitófel waren het Jehojada, de zoon van Benajáhoe, en Ebjatar. De legeroverste des konings was Joab.

28

¹ David riep de voornaamste Israëlieten in Jerusalem bijeen, namelijk de stamhoofden, de hoofden der korpsen, die in dienst des konings stonden, de aanvoerders van duizend en van honderd, en de opzichters van alle domeinen en kudden des konings, benevens zijn zonen, de hovelingen, het keurkorps en alle aanzienlijken. ² Toen verhief koning David zich van zijn zetel, en hield de volgende toespraak: Mijn broeders en mijn volk, luistert naar mij! Ik heb het plan gehad, zelf een tempel te bouwen, waar de verbondsark van Jahweh kon rusten, en dat een voetbank zou zijn voor de voeten van onzen God; zelfs ben ik met de voorbereidingen voor de bouw al begonnen. ³ Maar God heeft mij gezegd: “Niet gij moet een huis bouwen ter ere van mijn Naam; want gij zijt een oorlogsmann, en hebt bloed vergoten.” ⁴ Toch had Jahweh, Israëls God, van heel mijn familie mij uitverkoren, om voor altijd koning te zijn van Israël; want Juda koos Hij als leider, en in de stam Juda het huis van mijn vader, en van alle zonen van mijn vader heeft het Hem behaagd, mij te verheffen tot koning van heel Israël. ⁵ Maar uit de vele zonen, die Jahweh mij schonk, heeft Hij mijn zoon Salomon uitverkoren, om op Jahweh's

koningstroon te zetelen over Israël. ⁶ Hij heeft tot mij gezegd: "Uw zoon Salomon is het, die mijn huis en mijn voorhoven zal bouwen. Hem heb Ik uitverkoren als mijn zoon, voor hem zal Ik een vader zijn; ⁷ Ik zal zijn heerschappij voor altijd bevestigen, wanneer hij voortgaat, zoals nu, mijn wetten en geboden te onderhouden." ⁸ Daarom vermaan ik u ten aanschouwen van heel Israël, de gemeenschap van Jahweh, en ten aanhoren van onzen God: Onderhoudt alle geboden van Jahweh, uw God, opdat gij dit heerlijke land moogt blijven bezitten, en het aan uw nakomelingen voor altijd kunt nalaten. ⁹ En gij, mijn zoon Salomon, belijd den God van uw vader, en dien Hem met een bereidwillig hart en een volgzame geest. Want Jahweh doorzoekt alle harten, en alle voornemens doorziet Hij. Als ge Hem zoekt, zal Hij Zich door u laten vinden; maar als ge Hem verlaat, zal Hij u voor eeuwig verwerpen. ¹⁰ Zie, hoe Jahweh u heeft uitverkoren, om Hem een heilige tempel te bouwen. Sla dus vastberaden de hand aan het werk! ¹¹ Daarop overhandigde David aan zijn zoon Salomon het plan van de voorhal met de eigenlijke tempel, van de schatkamers, opperzalen en binnenkamers, en van de plaats van het verzoendeksel. ¹² Verder het plan van al wat hem voor de geest had gestaan: het plan van de voorhoven van Jahweh's tempel en alle gebouwen daar omheen, van de schatten van het godshuis en de kostbare verzameling wijgeschenken; ¹³ het plan van de afdelingen der priesters en levieten, van de eredienst in het huis van Jahweh en van alle voorwerpen voor de ere-

dienst in het huis van Jahweh. ¹⁴ Hij overhandigde hem het gewicht aan goud voor de verschillende benodigdheden van de eredienst, en het gewicht aan zilver voor al wat er nodig was bij ieder onderdeel van de eredienst. ¹⁵ Verder het gewicht aan goud voor de gouden luchters en hun lampen, zoveel er nodig was voor de afzonderlijke luchters en hun lampen; en het gewicht aan zilver voor de zilveren luchters, zoveel er nodig was voor iedere lichter en lamp, overeenkomstig het doel van de afzonderlijke luchters. ¹⁶ Verder het benodigde goud voor de beide tafels der toonbroden, en het zilver voor de zilveren tafels; ¹⁷ het fijn goud voor de vorken, de plengvaten en de drinkschalen; het goud en het zilver voor de kannen, zoveel als er nodig was voor elke kan. ¹⁸ Verder zoveel gelouterd goud, als er voor het reukofferaltaar nodig was. Tenslotte het plan voor de ark en de gouden cherubs, die met uitgespreide vleugelen de verbondsark van Jahweh bedekken. ¹⁹ Want over al wat nodig was voor de uitvoering van het plan, had Jahweh hem ingelicht door het geschrift van zijn hand. ²⁰ Daarna sprak David tot zijn zoon Salomon: Sla vastberaden en kloek de hand aan het werk; wees niet kleinmoedig en laat u niet afschrikken. Want Jahweh, mijn God en Heer, is met u; Hij laat u niet in de steek, voordat ge alle werkzaamheden aan de tempel van Jahweh voltooid hebt. ²¹ Bovendien zijn de afdelingen der priesters en levieten voor de eredienst reeds gevormd; ge kunt bij geheel het werk over volgende kunstenaars beschikken, die voor hun taak zijn berekend, en de voornamen met geheel het

volk zullen uw aanwijzingen opvolgen.

29

¹ Daarna sprak koning David tot al het vergaderde volk: Mijn zoon Salomon, die door Jahweh werd uitverkoren, is nog jong en tener, en de taak is zwaar; want niet voor een mens is de bouw bestemd, maar voor Jahweh, den Heer.

² Daarom heb ik reeds voor het huis van mijn God, zoveel ik maar kon, goud bijeengebracht voor de gouden, zilver voor de zilveren, brons voor de bronzen, ijzer voor de ijzeren, en hout voor de houten benodigdheden; verder een verzameling onyxstenen, karbonkels, jaspis en chrysoliet; een overvloed van kostbare steensoorten en marmar.

³ Maar nu wil ik daarenboven uit liefde voor het huis van mijn God ook nog mijn persoonlijk bezit aan goud en zilver afstaan voor het huis van mijn God, en het voegen bij al wat ik reeds voor het heiligdom heb vergaard; ⁴ namelijk drieduizend talenten goud uit Ofir afkomstig, en zevenduizend talenten gelouterd zilver, voor het overtrekken van de wanden der gebouwen, ⁵ voor de verschillende gouden en zilveren voorwerpen en voor alle verdere kunstwerken. Wie wil er nu eveneens vandaag een gave aan Jahweh offeren?

⁶ Nu boden de familiehoofden, de stamhoofden van Israël, de aanvoerders van duizend en van honderd, en de beambten in dienst van den koning hun vrijwillige gave aan, ⁷ en schonken voor de bouw van het Godshuis vijfduizend talenten en tienduizend darieken goud, tienduizend talenten zilver, achttienduizend talenten brons en honderdduizend talenten ijzer. ⁸ Ook stonden

zij nog hun persoonlijk bezit aan edelstenen af voor de schat van Jahweh's tempel en stelden die den Gersjoniet Jechiël ter hand. ⁹ Het volk verheugde zich over hun vrijgevigheid, en over hun bereidwillige gave aan Jahweh; ook koning David was uitermate verheugd. ¹⁰ Toen richtte David in tegenwoordigheid van heel het vergaderde volk een dankgebed tot Jahweh en sprak: Gezegend zijt Gij Jahweh, God van Israël onzen vader, van eeuwigheid tot eeuwigheid! ¹¹ Jahweh, U is de grootheid en macht, de heerlijkheid, de roem en de majesteit; want U behoort alles, wat zich in de hemel en op de aarde bevindt. Jahweh, U is de heerschappij; U, die U als heerser over alles verheft. ¹² Rijkdom en aanzien komen van U; Gij regeert over alles. In uw hand ligt macht en kracht; alle grootheid en sterkte komen van U. ¹³ Daarom prijzen wij U, onzen God, en loven uw heerlijke Naam. ¹⁴ Want wie ben ik zelf, en wat is mijn volk, dat wij in staat zouden zijn, zoveel gaven te offeren? Neen, van U komt dit alles, en wij offeren U slechts wat uit uw hand is gekomen. ¹⁵ Voor U zijn wij enkel vreemden en gasten, evenals onze vaders; als een schaduw zijn onze dagen op aarde, zonder enig vooruitzicht. ¹⁶ Jahweh, onze God, al de rijkdom, die wij hebben vergaard, om een huis te bouwen ter ere van uw heilige Naam, komt uit uw hand, aan U behoort alles. ¹⁷ Ik weet, mijn God, dat Gij de harten toetst, en dat U oprechtheid behaagt. Welnu, met een oprecht hart heb ik dit alles geschonken en met vreugde gezien, hoe uw volk, hier aanwezig, U zijn gaven heeft gebracht. ¹⁸ Jahweh, God van onze vaders,

van Abraham, Isaäk en Israël, maak, dat deze bereidwilligheid steeds moge blijven in het hart van uw volk, en richt hun harten op U. ¹⁹ Geef aan mijn zoon Salomon een gewillig hart, om uw geboden en voorschriften en wetten te onderhouden, alles ten uitvoer te brengen, en de bouw te voltooien, die ik heb opgezet. ²⁰ Daarna sprak David tot al het vergaderde volk: Looft nu Jahweh, uw God! En al het vergaderde volk loofde Jahweh, den God van hun vaders; zij knielden neer en bogen zich voor Jahweh en den koning ter aarde. ²¹ Zij slachtten offers voor Jahweh, en droegen de volgende dag voor heel Israël ter ere van Jahweh brandoffers op: duizend varren, duizend rammen, duizend lammeren, met de daarbij behorende plengoffers en nog vele andere offers. ²² In feestelijke stemming aten en dronken zij voor het aanschijn van Jahweh; en nadat zij Salomon, den zoon van David, andermaal tot koning hadden uitgeroepen, zalfden zij hem voor Jahweh tot koning, en Sadok tot priester. ²³ Zo besteeg Salomon na David, zijn vader, als koning de troon van Jahweh. Hij slaagde er in, heel Israël aan zich te onderwerpen; ²⁴ ook de overheidspersonen, het keurkorps en zelfs de andere zonen van koning David boden aan koning Salomon hun onderwerping aan. ²⁵ En Jahweh schonk Salomon een buitengewoon groot aanzien bij heel Israël, en maakte zijn regering zo luisterrijk, als nog geen enkele koning van Israël vóór hem had gehad. ²⁶ Zo heeft David, de zoon van Jesse, over geheel Israël geregeerd. ²⁷ De tijd, dat hij over Israël regeerde, bedroeg veertig jaar; zeven jaar

te Hebron, en drie en dertig in Jerusalem. ²⁸ Hij overleed in gezegende ouderdom, rijk aan jaren, fortuin en aanzien; en zijn zoon Salomon volgde hem op. ²⁹ De geschiedenis van koning David, de vroegere zowel als de latere, staat beschreven in de Geschiedenis van den ziener Samuël, in die van den profeet Natan, en in die van den ziener Gad; ³⁰ hierin vindt men ook een beschrijving van heel zijn bestuur, zijn heldendaden, en de verdere gebeurtenissen uit die tijd, welke hemzelf, Israël en alle koninkrijken der aarde zijn overkomen.

**De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling,
1939**
**The Holy Bible in Dutch, Petrus Canisius translation,
1939**

Public Domain

Language: Nederlandse taal (Dutch)

Eerste uitgave: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

De Petrus Canisiusvertaling is een Nederlandse rooms-katholieke bijbelvertaling, waarvan de eerste complete uitgave verscheen in 1939. De volledige naam luidt: "De Heilige Schrift, vertaling uit de grondtekst met aantekeningen, in opdracht van de Apologetische Vereniging 'Petrus Canisius' ondernomen met goedkeuring van de hoogwaardige bisschoppen van Nederland". De Petrus Canisiusvertaling is de eerste Nederlandse katholieke vertaling die gebaseerd is op de grondteksten in hun oorspronkelijke taal. Andere vertalingen gingen uit van de Vulgaat. Het taalgebruik van de uitgave is naar hedendaagse normen licht archaisch te noemen, maar nog steeds vlot verstaanbaar.

Verantwoording in verband met de auteursrechten

In verband met de auteursrechten is contact opgenomen met de oorspronkelijke uitgever (1), de Katholieke Vereniging voor Oecume (2) en de Katholieke Bijbelstichting (3) en werden geen bezwaren gevonden tegen deze publicatie. Rekening houdend met de wettelijke termijnen, kan deze uitgave beschouwd worden als vrij van auteursrechten.

First publication: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

The translation "Petrus Canisius" is a dutch roman catholic bible translation, that was first published in 1939. Its full title is "The Holy Scripture, translation of the original texts with annotations, commissioned by the Apologetical Society 'Petrus Canisius' and executed with the approval of the most reverend bishops of the Netherlands". The translation "Petrus Canisius" is the first dutch catholic translation that was based on the scripture texts in their original language. Other translations were based on the Vulgate. The language of this edition is to current standards moderately archaic, but still easily understood.

Accountability in relation to copyright

Concerning the copyright contacts have been made with the original publisher (1), the Katholieke Vereniging voor Oecumene (Catholic Society for Ecumenism) (2) and the Katholieke Bijbelstichting (Catholic Bible Foundation) (3) and no objections have been found against this publication.

Taking into account the legal terms, this edition can be considered to be in the public domain.

UITGEVERIJ UNIEBOEK| HET SPECTRUM BV, HOUTEN, THE NETHERLANDS
KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE, 'S HERTOGENBOSCH, THE NETHERLANDS

KBS, HOEVEN, THE NETHERLANDS

2023-08-25

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 12 Feb 2024

f9be311a-50d9-5c7b-9cd7-a28d96daae73